

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 1T/38/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313010127
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Erika Dodulíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2022:5313010127.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ
REPUBLIKY

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.01.2022 samosudkyňou Mgr. Erikou Dodulíkovou takto

rozhodol:

Obžalovaný A. A. W. M. Á. J. , nar. XX.XX.XXXX v Č., trvale bytom B. XXX/X, okres Č.,
je vinný, že

od presne nezisteného času do 15. júna 2012, prostredníctvom počítačovej siete na voľne dostupnom inzertnom portáli www.slovenskainzercia.sk <<http://www.slovenskainzercia.sk>> pod registráciou užívateľa „O. D.“ s kontaktnými údajmi telefónne číslo XXXXXXXXXXX, e-mail O..D..S. a na voľne dostupnom inzertnom portáli www.armybazar.eu <<http://www.armybazar.eu>> pod registráciou užívateľa „A.“ s kontaktnými údajmi telefónne číslo XXXXXXXXXXX, e-mail A..A..T., predovšetkým z bytu na adrese B. XXX/X, okr. Č., ponúkal a predával rôzne extrémistické materiály znázorňujúce symboly, heslá a iné písomné, grafické a obrazové prejavy skupín osôb a hnutí, ktoré násilím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ujmy smerujú k potláčaniu základných práv a slobôd osôb, a to najmä vlajky Tretej ríše, taniere z pevnosti Wewelsburg, pracky na opasok Waffen SS a Wermacht, prstene Waffen SS a iné takéto predmety, ktoré v uvedenom byte aj prechovával vrátane vecí nájdených, zadokumentovaných a zaistených dňa 15. júna 2012 pri domovej prehliadke uvedeného bytu v B. XXX/X, a to konkrétne vrátane slávnostného noža s emblémom nacistickej orlice so svastikou a heslom: „mojou cťou je vernosť“ - mottom jednotiek SS, ďalej knihy s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“ a vyobrazením orlice a hákového kríža, ďalej nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou vyobrazujúcej symboliku 1. tankovej divízie SS „Leibstandarte SS Adolf Hitler“, ďalej nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou zobrazujúcej symboliku 2. tankovej divízie SS „Das Reich“, ďalej odznaku čiernej farby v tvare kruhu s červenou potlačou označovaný ako symbol „čierneho slnka“, ďalej troch kusov odznakov čiernej farby v tvare kruhu s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby a nápisom, na druhom so zobrazeným symbolom a nápisom „Valhalla“ a na treťom s nápisom „100 % FASCISTA“, ďalej vlajky čierno-bielo-červenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede, pričom všetky vyššie uvedené predmety si zaobstaral presne nezisteným spôsobom na doposiaľ nezistenom mieste od doposiaľ nezistenej osoby a následne ich kupujúcemu zasielal na dobierku poštou,
t e d a

- sprístupňoval, uvádzal do obehu, ponúkal, predával, zasielal a rozširoval extrémistické materiály a čin spáchal verejne,

t ý m s p á c h a l

- zločin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa §422b ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 2 (dva) roky s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. h) Tr. zák. sa obžalovanému u k l a d á povinnosť spočívajúca v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediálnym úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. súd u k l a d á obžalovanému trest prepadnutia vecí, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu, a to:

- 1 ks nôž s puzdrom čiernej farby o celkovej dĺžke 34 cm a s dĺžkou čepele 21 cm s vyobrazením orlice a hákového kríža na rukoväti noža s nápisom na čepeľi,
- 1 ks kniha s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“,
- 2 ks nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou,
- 4 ks odznakov v tvare kruhu, čiernej farby s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby a nápisom, na druhom s nápisom Valhalla, na treťom s nápisom „100 %“ FASCISTA“, na štvrtom s potlačou červenej farby,
- 1 ks vlajka čiernobieločervenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede,
- 1 ks fotoaparát zn. Samsung, čiernej farby, výr. č. C 171C30Z611585N s nabíjačkou,
- 1 ks routrr bielej farby zn. Tenda, výr. č. W541R001283602939 s nabíjačkou čiernej farby (ADAPTOR),
- 1 ks notebook zn. ASUS, čiernej farby, výr. č. AANOAS44666543D s pamäťovou kartou modrej farby zn. PQI 150 X SDHC 8GB a so zdrojom zn. ASUS.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

o d ô v o d n e n i e :

Uznesením Krajského súdu Žilina, sp.zn. 2To 5/2021-955 zo dňa 31.03.2021 bol podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušený rozsudok Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 38/2013 zo dňa 31.08.2020 a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia uznesenia krajského súdu vyplýva, že napadnutým rozsudkom bol obžalovaný A. A. podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Čadca, sp. zn. Pv 212/12-33 zo dňa 26.03.2013 pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že: od presne nezisteného času do 15. júna 2012, prostredníctvom počítačovej siete na voľne dostupnom inzertnom portáli www.slovenskainzercia.sk <<http://www.slovenskainzercia.sk/>> pod registráciou užívateľa „O. D.“ s kontaktnými údajmi telefónne číslo XXXXXXXXXX, e-mail O..D..S. a na voľne dostupnom inzertnom portáli www.armybazaru.eu <<http://www.armybazaru.eu/>> pod registráciou užívateľa „A.“ s kontaktnými údajmi telefónne číslo XXXXXXXXXX, e-mail A..A..T., predovšetkým z bytu na adrese B. XXX/X, okr. Č., ponúkal a predával rôzne extrémistické materiály znázorňujúce

symbols, heslá a iné písomné, grafické a obrazové prejavy skupín osôb a hnutí, ktoré násilím, hrozbou násilia alebo hrozbou inej ujmy smerujú k potláčaniu základných práv a slobôd osôb, a to najmä vlajky Tretej ríše, taniere z pevnosti Wewelsburg, pracky na opasok Waffen SS a Wermacht, prstene Waffen SS a iné takéto predmety, ktoré v uvedenom byte aj prechovával vrátane vecí nájdených, zadokumentovaných a zaistených dňa 15. júna 2012 pri domovej prehliadke uvedeného bytu v B. XXX/X, a to konkrétne vrátane slávnostného noža s emblémom nacistickej orlice so svastikou a heslom: „mojou čťou je vernosť“ - mottom jednotiek SS, ďalej knihy s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“ a vyobrazením orlice a hákového kríža, ďalej nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou vyobrazujúcej symboliku 1. tankovej divízie SS „Leibstandarte SS Adolf Hitler“, ďalej nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou zobrazujúcej symboliku 2. tankovej divízie SS „Das Reich“, ďalej odznaku čiernej farby v tvare kruhu s červenou potlačou označovaný ako symbol „čierneho slnka“, ďalej troch kusov odznakov čiernej farby v tvare kruhu s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby a nápisom, na druhom so zobrazeným symbolom a nápisom „Valhalla“ a na treťom s nápisom „100 % FASCISTA“, ďalej vlajky čierno-bielo-červenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede, pričom všetky vyššie uvedené predmety si zaobstaral presne nezisteným spôsobom na doposiaľ nezistenom mieste od doposiaľ nezistenej osoby a následne ich kupujúcemu zasielal na dobierku poštou, lebo skutok nie je trestným činom. Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, na hlavnom pojednávaní dňa 31.08.2020 priamo do zápisnice podal odvolanie prokurátor v neprospech obžalovaného, a to proti oslobodzujúcemu výroku rozsudku. Prokurátor zahlásené odvolanie zdôvodnil písomným podaním zo dňa 09.11.2020, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 09.11.2020.

Krajský súd na podklade prokurátorom podaného odvolania, po zistení, že v predmetnej veci niet zákonného dôvodu na postup podľa § 316 Tr. por., preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako i správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Prihliadal pritom i na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytykané, avšak sú takej povahy, že by mohli byť dôvodom na podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Následne zistil, že odvolanie prokurátora bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a je dôvodné, a to z dôvodov, ktoré uvádzal odvolateľ.

Krajský súd pripomína, že v prípade aktuálne preskúmaného rozsudku sa jedná v poradí o druhé rozhodnutie súdu prvého stupňa v tejto veci. Predchádzajúci rozsudok vyhlásený v tejto veci súdom prvého stupňa dňa 4.12.2017 bol na základe prokurátorom podaného odvolania odvolacím súdom z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušený a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec bola vrátená súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol (uznesenie Krajského súdu Žilina, sp.zn. 2To/28/2018 zo dňa 12.09.2018). V tejto súvislosti krajský súd na úvod konštatuje, že okresný súd v rámci ďalšieho postupu, po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, postupoval v intenciách zrušujúceho uznesenia krajského súdu a doplnil dokazovanie v rozsahu vyplývajúcom zo zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu. Plniac si prieskumnú povinnosť na základe prokurátorom, v neprospech obžalovaného, podaného odvolania proti napadnutému rozsudku súdu prvého stupňa zo dňa 31.08.2020 krajský súd primárne zistil, že okresný súd v rámci konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, dôsledne rešpektoval procesné ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci a právo obhajoby a vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Následne však okresný súd pochybil vo fáze hodnotenia vykonaných dôkazov nedôsledným postupom pri ich hodnotení podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Konkrétne súd prvého stupňa vo fáze hodnotenia dôkazov nezobral do úvahy všetky relevantné skutočnosti a okolnosti prípadu a vykonané dôkazy hodnotil predovšetkým izolovane, jednotlivo a nedostatočne aj v ich súhrne, nedôvodne precenil obhajobné tvrdenia obhajoby a podcenil argumenty a dôkazy podporujúce obžalobu, ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora, s ktorými dôvodmi sa krajský súd stotožňuje. V dôsledku týchto pochybení je napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa nezodpovedajúci stavu veci a zákonu a je predčasný. Vzhľadom na tieto zistenia krajskému súdu nezostalo nič iné, len napadnutý rozsudok zrušiť z dôvodu podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, keď súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Z hľadiska procesného odvolací súd postupoval podľa § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. a o odvolaní prokurátora konal a rozhodol na verejnom zasadnutí, pretože napadnutý rozsudok trpel takými chybami, ktoré nebolo možné odstrániť na verejnom zasadnutí. Krajský súd ďalej uvádza, že podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom v čase skutku, kto rozmnožuje, prepravuje, zadovážuje, sprístupňuje,

uvádza do obehu, dováža, vyváža, ponúka, predáva, zasiela alebo rozširuje extrémistické materiály a spácha čin verejne, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov. Pozitívne vymedzenie extrémistického materiálu je obsiahnuté v definícii § 130 ods. 8 Tr. zák. v znení účinnom v čase skutku. Toto ustanovenie je vždy nevyhnutné vykladať v nerozlučnej jednote s ustanovením § 130 ods. 9 Tr. zák., obsahujúcom spresňujúce pozitívne vymedzenie extrémistického materiálu vzhľadom na účel tohto materiálu. Aby išlo o extrémistický materiál podľa § 130 ods. 8 Tr. zák. v kontexte § 130 ods. 9 Tr. zák., sa takýto materiál musí vyrábať, rozširovať, uvádzať do obehu, robiť verejne prístupným alebo prechovávať v úmysle podnecovať nenávisť, násilie alebo nedôvodne odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre jeho príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámienkou pre predchádzajúce dôvody a replika extrémistického materiálu alebo jeho napodobenina, ktorá je zameniteľná s originálom. Na základe dokazovania vykonaného pred súdom prvého stupňa je v tomto trestnom konaní nesporným, že obžalovaný prostredníctvom počítačovej siete na voľne dostupných internetových portáloch ponúkal a predával, ako aj vo svojom byte prechovával predmety konkretizované v skutku obžaloby, a ktoré bližšie analyzovala znalkyňa PhDr. O. X.. Sporným však bolo a podstata dokazovania pred súdom prvého stupňa, osobitne po zrušení a vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie, bola zameraná na zistenie, či obžalovaný tak činil v úmysle podnecovať nenávisť, násilie alebo nedôvodne odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre jeho príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie. Jedine v prípade preukázania takéhoto úmyslu obžalovanému je totiž možné obžalovaného uznať vinným zo žalovaného zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. Súd prvého stupňa vyhodnotením vykonaných dôkazov dospel k záveru, že takýto úmysel obžalovaného preukázaný nebol, a teda, aj keď sa skutok stal, tento nie je trestným činom, z ktorého dôvodu obžalovaného A. A. postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby oslobodil. Uvedené súd prvého stupňa zdôvodnil v podstate tým, že pokiaľ obžalovaný používal symbol prečiarknutej Dávidovej hviezdy, takýmto spôsobom dával najavo nesúhlas s politikou Izraela, pričom aj znalec Mgr. A. A., PhD. pripustil, že tento symbol môže vyjadrovať odpor so súčasťou politikou Izraela. Ak obžalovaný v súvislosti s predajom predmetov špecifikovaných v obžalobe používal e-mailovú kontaktnú adresu s menom O. D., meno O. D. je bežne používané židovské meno, a to, že ho obžalovaný použil v internetovom portáli, neznamená, že ním vyjadril odpor proti nejakej konkrétnej národnostnej, etnickej skupine, nakoľko vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že obžalovaný by v sebe prechovával odpor proti nejakej konkrétnej národnostnej alebo etnickej skupine. Podľa znalca meno O., okrem toho, že je spojené so židovstvom, presadilo sa aj v kresťanskom svete. Z vyjadrení obžalovaného, z rozsahu jeho poznatkov, sa súdu javí, že obžalovaný sa zaujíma o určitú časť histórie, ktorá predstavuje citlivé obdobie pre mnohé národnostné a etnické skupiny, pričom obžalovaný nie vždy v súlade so všeobecnou verejnou mienkou vyjadruje svoje názory, ktoré sa v priebehu pojednávania snažil vždy podporiť listinnými dôkazmi. Krajský súd si je vedomý, že v rámci podaného znaleckého posudku, znalec Mgr. A. A., PhD. uvádza viaceré možnosti výskytu a použitia mena „O. D.“ a tiež berie na vedomie obhajobu obžalovaného, že užívateľskú registráciu O. D. používal preto, lebo takto ho od roku 2006 alebo 2007 prezývali kamaráti z dôvodu témy, ktorej sa venoval a pri registrácii si osoby väčšinou dávajú svoje prezývky. V tomto smere však prokurátor správne poukázal na skutočnosť, že zo žiadnych iných dôkazov a zistených skutočností nevyplýva, že obžalovaný by mal takúto prezývku, a to ani zo žiadnej z prezentácií jeho osoby. Použitie užívateľského mena O. D. v danom prípade pritom nie je možné skúmať izolovane, ale uvedené je potrebné hodnotiť v kontexte s jeho použitím v rámci tohto trestného konania, a to konkrétne použitie užívateľského mena „O. D.“ v súvislosti s povahou a charakterom predávaných vecí špecifikovaných v podanej obžalobe (ako tieto vyhodnotila znalkyňa PhDr. O. X.). Zo znaleckého posudku znalca Mgr. A. A., PhD. vyplýva, že meno „O. D.“ jednoznačne evokuje príslušnosť jeho nositeľa ako člena židovskej komunity. Osoba s priezviskom D. patrí medzi frekventované napr. v židovských vtípoch, ale v minulosti sa osoba s takýmto menom príležitostne objavovala aj v dobovej antisemitskej propagande ako symbol Žida. Pokiaľ ide o predmety, ktoré obžalovaný ponúkal a predával prostredníctvom internetových síti a boli u neho nájdené počas domovej prehliadky, aj s prihladením na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. O. X.L. možno skonštatovať, že v podstate sa jedná o predmety (repliky), ktoré sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus. Obžalovaný k prečiarknutej židovskej hviezde, ktorá neunikla pozornosti krajského súdu v súvislosti s registráciou obžalovaného na Facebooku, na svoju obhajobu uvádzal, že sa jedná o istý protest voči politike Izraela a podpore skutočných sionistov v regióne Palestínčanov a uvedené nemá nič spoločné s nenávisťou k národom alebo samotnému štátu. V tejto súvislosti krajský súd dáva do pozornosti vyjadrenie znalca Mgr. A. A., PhD. k symbolu šesťcípej Dávidovej hviezdy v kruhu. Podľa jeho vedomostí

je možné s takýmto symbolom sa stretnúť najmä v prostredí, ktoré sa z nejakého dôvodu vymedzuje voči Židom, prípadne je antisemitské. Symbol sa najčastejšie objavuje v prostredí rôznych radikálnych skupín, napr. neonacistov. Aj ohľadne preškrtnutej Dávidovej hviezdy sa znalkyňa PhDr. O. X.L. vyjadrila, že materiály takejto povahy propagujú alebo hovoria o nacizme a rozvíjajú odkaz nacizmu a neonacizmu v súčasnosti. Patrí medzi symboly, ktoré nejakým spôsobom odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré potláčajú ľudské práva a slobody. Použitie prečiarknutej židovskej hviezdy v súvislosti s registráciou obžalovaného na Facebooku je tiež nutné hodnotiť nie izolovane, ale aj v kontexte s predmetmi, ktoré obžalovaný šíril, ponúkal a predával prostredníctvom internetovej siete a boli u neho nájdené počas domovej prehliadky. Aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. O. X. možno konštatovať, že v podstate sa jedná o predmety (repliky), ktoré sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus. Predaj predmetov, špecifikovaných v skutku, prostredníctvom internetu obžalovaný zdôvodňoval výlučne tým, že to boli veci z jeho súkromnej zbierky, ktoré sa rozhodol predat' preto, lebo sa dopočul, že bol prijatý protiústavný zákon a môže mať s tým problém. Ohľadne týchto vecí je potrebné zohľadniť, že sa nejednalo o originály týchto predmetov, ale o repliky. Repliky zberateľskú hodnotu nemajú. Ako vyplýva zo znaleckého posudku PhDr. O. X., v zberateľských kruhoch sú repliky bezcenné, pretože v tomto odbore je hodnota predmetu určená práve jeho pravosťou. Výrobou, zhromažďovaním a predajom replík sa zaoberajú aj stúpenci pravicového extrémizmu (nacizmu, neonacizmu a pod.). V týchto kruhoch sa zriedkavo narazí na originály. Cieľom tu nie je získať alebo vlastniť cenný predmet, ale propagácia a šírenie myšlienok, ktoré tieto predmety symbolizujú. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný by bol zberateľom týchto historických predmetov, ich originálov, že by bol registrovaný ako člen klubu vojenskej histórie a pod. U obžalovaného boli nájdené také predmety, ktoré podľa znalkyne PhDr. O. X. nemožno považovať za repliky historických predmetov. Ide predovšetkým o odznak v tvare kruhu s emblémom čierne slnko, odznak v tvare kruhu s nápisom 100% fascista a Dávidova hviezda preškrtnutá. Tieto predmety nezodpovedajú historickým predlohám, sú zložené z rôznych symbolov a emblémov, ktoré sú novodobé - dotvorené. V takýchto predmetoch sa účelovo spájajú symboly, ktoré v minulosti označovali rôzne organizácie v súvislosti s Treťou ríšou, nacistickým Nemeckom, fašizmom a vyjadrujú práve tieto hnutia a ideológie. Tým uvedené predmety dostávajú iný, súčasný význam a odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré v minulosti potláčali ľudské práva a slobody. Takéto materiály propagujú alebo hovoria o nacizme a rozvíjajú odkaz nacizmu a neonacizmu v súčasnosti. V takýchto predmetom zaistených u obžalovaného znalkyňa vylúčila historický motív ich použitia, ide o symboly, ktoré nejakým spôsobom odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré potláčajú ľudské práva a slobody. V prípade týchto predmetov nemožno hovoriť o jednoznačnom korektnom záujme o historickú problematiku. V kontexte vyššie uvedeného krajský súd hodnotí len ako formálne a účelové konanie obžalovaného, keď do inzerátov ponúkajúcich špecifikované predmety uvádzal, že ponúkané predmety majú slúžiť len pre zberateľov a na zberateľské účely. Len takýto „proforma“ dodatok (ako na to poukázal aj prokurátor v odôvodnení odvolania) v kontexte ostatných vykonaných dôkazov nie je spôsobilým obžalovaného zbaviť zodpovednosti za jeho konanie. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje tiež na zistenú skutočnosť, že obžalovaný ponúkal viaceré predmety opakovane, teda musel mať k dispozícii viacero rovnakých predmetov alebo musel mať možnosť tieto predmety získať (repliky zberateľskú hodnotu nemajú). Obžalovaný sa v dobe, keď predmety predával, nesnažil dostať svoju činnosť do formy zodpovedajúcej zberateľskej činnosti, nekontaktoval sa s inými zberateľmi, nebol registrovaný v žiadnom zberateľskom združení a vo väčšine prípadov predával repliky materiálov bez významnej zberateľskej hodnoty. Z pohľadu zberateľa sa javí nepochopiteľná aj ním opísaná pohnútko k predaju „zbierky“, keď za situácie, len čo sa dopočul o prijatí nejakého ústavného zákona, začal svoju zbierku predávať bez toho, aby si zistil relevantné informácie a presvedčil sa, či je jeho konanie skutočne v rozpore so zákonom (v reálnom živote sa zberatelia v podstate len tak ľahko nevzdávajú svojich zbierok, ktoré si zväčša pracne vytvárajú počas dlhšieho časového obdobia). Je tiež nelogické, aby obžalovaný podľa jeho výpovede s vedomím nelegálnosti a problematickosti držby takýchto predmetov tieto prostredníctvom verejnej internetovej siete ponúkal na predaj iným osobám, navyše keď aj ďalšia držba takýchto predmetov ich možnými novými majiteľmi bude nelegálna. Súd prvého stupňa prezentuje chápanie pojmu hnutia v kontexte judikatúry Najvyššieho súdu SR ako skupiny osôb, aspoň čiastočne organizovanú, hoci formálne neregistrovanú, smerujúcu k potláčaniu práv a slobôd človeka alebo hlásajúcu národnostnú, rasovú, náboženskú nenávisť voči inej skupine osôb. Pre naplnenie tejto skutkovej podstaty je nutné, aby hnutie existovalo v dobe, kedy ho obžalovaný podporoval, a to aj v jeho modifikovanej podobe (rozhodnutie R 11/2007). V súvislosti s uvedeným krajský súd totožne s názorom prokurátora poukazuje na to, že pokiaľ ide o hitlerovský nacizmus, je zrejme potrebné toto považovať za hnutie zaniknuté, aj keď nachádza svoje vyjadrenie v celom prúde najrôznejších nacistických zoskupení vyznačujúcich sa

tým, že glorifikujú nielen jeho idey, ale aj jeho predstaviteľov z doby 2. svetovej vojny. Existujúcim hnutím v tomto zmysle môže byť aj také hnutie, ktoré nadväzuje v modifikovanej podobe na už neexistujúce hnutie, pokiaľ využíva ideológiu, symboly, pozdravy a ďalšie atribúty už zaniknutého hnutia. Tu je potrebné poukázať na súčasné neonacistické hnutia, ktoré práve takéto predmety používajú. Pokiaľ ide o predmety, ktoré obžalovaný šíril prostredníctvom internetu a predával prostredníctvom internetových sietí a prípadne boli uňho nájdené počas domovej prehliadky, možno konštatovať, že tieto predmety, repliky sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus. Obžalovaný poprel, že by prechovával odpor voči Židom ako národu. Na podporu tohto svojho tvrdenia ďalej uviedol, že medzi Židmi má priateľov, konkrétne autorov, ako je Gerard Menuhin, ktorý je synom slávneho husľového virtuóza Jehuda Menuhina, organizoval besedy na tému židovstva a sionizmu s pánom Salehom. K osobe Nidala Saleha znalec Mgr. A. A., PhD. uviedol, že tento vo svojich dielach prezentuje palestínsky pohľad na dianie v Izraeli a jeho dielo bolo kritizované ako antisemitské. Gerard Menuhin patrí medzi známych popieračov holokaustu a je veľmi často citovaný v neonacistickom prostredí, nakoľko je sám židovského pôvodu. Práve jeho židovský pôvod je často v tejto súvislosti zdôrazňovaný ako argument podporujúci tvrdenia o neexistencii vraždenia Židov nacistami. O ideovom zameraní obžalovaného, ako vyplýva zo znaleckého posudku znalca Mgr. A. A., PhD., svedčia aj vyjadrenia, ako že má odpor „...výlučne k politike ich sionistických predstaviteľov...“, či „...nesúhlasí s politikou sionistov...“. Znalec upozornil, že najmä v prostredí extrémnej pravice je bežné stotožňovanie sionizmu a židovstva, resp. slovo sionizmus, antisionizmus nesúhlas so sionizmom, slúži na zakrytie, či zamaskovanie antisemitizmu. V súvislosti s ideovým zameraním obžalovaného je tiež potrebné poukázať na skutočnosť, že obžalovaný mal v počítači v elektronickej podobe uloženú knihu „Moje prebudenie“, ktorej autorom je David Duke, zakladateľ jednej z frakcií Ku - Klux - Klanu, organizácie, ktorá je známa ako rasistická organizácia v južných štátoch USA. Zároveň v počítači obžalovaného boli uložené hudobné záznamy skupín, ktorých texty podporujú idey súčasnej neonacistickej scény. V kontexte predmetov, ktoré obžalovaný ponúkal cez internetové siete, ako aj predmetov nájdených u neho doma pri domovej prehliadke, neobstojí obhajoba obžalovaného, že záznamy mu do počítača mohli uložiť iné osoby, ktoré ho navštevujú. Súboru uložené v počítači obžalovaného zodpovedajú ideovému nastaveniu obžalovaného, predmetom, ktoré ponúkal na sociálnej sieti a boli u neho nájdené, ako bolo toto zistené vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní. Vykonaným dokazovaním, v súvislosti s touto žalovanou trestnou činnosťou, nebolo preukázané, že obžalovaný by bol historikom, že by v tomto smere vypracovával historické štúdie alebo vykonával zberateľskú činnosť. Vyjadrenia obžalovaného ohľadom vzniku štátu Izrael znalec Mgr. A. A., PhD. vyhodnotil ako nepresné a zavádzajúce. Viaceré vyjadrenia obžalovaného znalec považuje za hrubo skresľujúce a manipulujúce historickú realitu. Aj keď obžalovaný na svoju obhajobu uvádzal, že v roku 2017 vytvoril predslov a anotáciu ku knihe Š. Z. s názvom „Y. J. I.“, ohľadne uvedeného krajský súd dáva do pozornosti, že v prípade tejto žalovanej trestnej činnosti sa jedná o trestnú činnosť z roku 2012 a z tohto obdobia nie je známa žiadna publikačná činnosť obžalovaného súvisiaca s jeho záujmom o históriu. Aj keď obžalovaný opakovane prejavuje nesúhlasné stanovisko so závermi a názormi znalca Mgr. A. A., PhD., v tejto súvislosti krajský súd uvádza, že závery znaleckého posudku znalca doposiaľ neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené. Znalec svoje závery, ako aj ním prezentované názory náležite zdôvodnil. Krajský súd zastáva názor, že znalec aj pri výsluchu na hlavnom pojednávaní naďalej zotrval na záveroch písomne podaného znaleckého posudku. Pokiaľ prokurátor v rámci zdôvodnenia odvolania na dokreslenie osoby obžalovaného a jeho ideologického zamerania poukazuje na ďalšie vedené trestné konania obžalovaného, v tejto súvislosti krajský súd uvádza, že pokiaľ obžalovaný nie je v týchto iných konaniach právoplatne uznaný vinným, platí tu zásada prezumpcie nevinoty. Súčasne je potrebné prokurátora upozorniť, že v tejto trestnej veci je možné prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní (na určitý dôkaz, resp. skutočnosť zistené a preukázané, je možné prihliadnuť len v prípade, ak bol tento dôkaz vykonaný na hlavnom pojednávaní, pričom procesné strany majú právo predkladať súdu dôkazy a navrhovať vykonanie dôkazov na podporu svojich tvrdení). Z vyššie uvedených dôvodov, za aktuálnej dôkaznej situácie, potom aj krajský súd totožne s odvolaním prokurátora dospel k záveru o predčasnosti a neodôvodnenosti oslobodzujúceho rozsudku súdu prvého stupňa, keď súd prvého stupňa dôkazy hodnotil predovšetkým izolovane a nie aj vo vzájomných súvislostiach. Neprihliadol na všetky skutočnosti zistené z vykonaného dokazovania a napadnutý rozsudok postupom podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil, pričom za splnenia zákonných podmienok podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Krajský súd dáva okresnému súdu do pozornosti ustanovenie § 327 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého súd, ktorému vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

S poukazom na ustanovenie § 327 ods. 1 Tr. por. okresný súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie, je viazaný právnym názorom, ktorý vyslovil vo svojom rozhodnutí odvolací súd, a je povinný vykonať úkony a dôkazy, ktorých vykonanie odvolací súd nariadil.

Právnym názorom treba rozumieť názor odvolacieho súdu vyslovený v otázkach procesného aj hmotného práva. Súd, ktorému bola vec vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, pokiaľ zmenou skutkových zistení na novom hlavnom pojednávaní nestratili svoj pôvodný skutkový podklad. Odvolací súd v podstate konštatoval, že doposiaľ vykonané dokazovanie je postačujúce na to, aby okresný súd v danej veci mohol rozhodnúť. Okresnému súdu nenariadil dokazovanie doplniť. Okresný súd podľa názoru krajského súdu pochybil vo fáze hodnotenia vykonaných dôkazov nedôsledným postupom pri ich hodnotení podľa § 2 ods. 12 Tr. por. Okresný súd vo fáze hodnotenia dôkazov nezobral do úvahy všetky relevantné skutočnosti a okolnosti prípadu a vykonané dôkazy hodnotil predovšetkým izolovane, jednotlivo a nedostatočne aj v ich súhrne. Nedôvodne precenil obhajobné tvrdenia obhajoby a podcenil argumenty a dôkazy podporujúce obžalobu, ako to vyplýva z obsahu odôvodnenia odvolania prokurátora, s ktorými dôvodmi sa krajský súd stotožnil. Podľa právneho názoru krajského súdu doposiaľ vykonaným dokazovaním bolo nepochybne preukázané, že skutok, ktorý je kladený obžalovanému za vinu, sa stal, je to trestný čin a spáchal ho obžalovaný. Okresný súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania bez jeho doplnenia. Podľa názoru okresného súdu nebolo nutné opakovať úkony vykonané na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní. Pri svojom rozhodovaní prihliadal predovšetkým na predchádzajúce dokazovanie, a to na výsluch obžalovaného, výsluch znalca Mgr. A. A., PhD. a závery jeho znaleckého posudku, výsluch znalkyne PhDr. O. X. a závery jej znaleckého posudku, výsluch svedka Z. D. a listinné dôkazy oboznámené na hlavnom pojednávaní.

Obžalovaný A. A. na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach uviedol, že je človek, ktorý sa zaoberá históriou, rád študuje veci zo starej Pandoeurópy, Ázie. Podľa ústavy Slovenskej republiky má právo zhromažďovať a získavať informácie, a preto mal doma tieto materiály. Čo sa týka vecí, ktoré predával na internete, boli to veci z jeho súkromnej zbierky, ktoré sa rozhodol prediť preto, lebo sa dopočul, že bol prijatý zasa protiústavný zákon a môže mať s tým problémy. Keďže sa chcel problémom vyhnúť a tento zákon chcel rešpektovať, rozhodol sa zbierku prediť na internetových stránkach, kde to ponúkajú ďalšie stovky inzerantov pod dojemom, že je to úplne bežná záležitosť. Veci, ktoré boli u neho nájdené, vydal dobrovoľne, pričom o nášivkách a odznakoch, ktoré sa našli v gauči, ani sám už nevedel, inak by ich predal cez internet. Jediné veci, o ktorých vedel, bola kniha Mein Kampf, ktorá je legálne dostupná, ďalej vlajka bielo-červeno-čiernej farby s vyobrazením orlice, ktorá je úplne legálna a dostupná na rôznych stránkach za 9,- €. Na dýku, ktorá sa našla na jeho chladničke, tiež zabudol. Bola zapadnutá prachom, takže ju dlho nadržal v ruke, inak by ju tiež predal. Je obvinený zo zločinu rozširovania extrémistických materiálov, pritom to nebolo žiadne rozširovanie, dokonca v inzeráte bolo napísané, že to slúži len na zberateľské účely a pre zberateľov. Nemá to slúžiť na propagačné účely, čím sa chcel uistiť, že veci, ktoré predával, skončia v správnych rukách. Na emaily, ktorý mal uvedený v inzerátoch, bol naposledy v septembri 2011, pričom zásah polície voči nemu bol vedený 15.06.2012, teda skoro rok po tom, ako veci predával. Čo sa týka notebooku a dátových nosičov, ktoré v ňom boli nájdené, chcel by uviesť, že nevie, čo tam všetko bolo, pretože u neho prespáva kopec kamarátov a známych. Za posledný rok ich tam mohla byť taká stovka. Každý z nich mal prístup na jeho počítač, kde si sťahovali a pozerali rôzne veci. Takže to bol kvázi verejný počítač. Je ochotný poskytnúť mená a adresy zhruba stovky ľudí vyšetrovateľovi. Veci, ktoré predával na internete, a to pracky - Wermachtu a jednotiek SS, nášivky - z každej divízie jednotiek SS, vlajky - bojové vlajky, vlajky Tretej ríše a NSDAP, prstene - z divízií SS, taniere - repliky z pevnosti Wewelsburg. Ich obrázky sú uložené v jeho počítači, ktorý polícia zaistila. Tieto obrázky sú tam z dôvodu, pretože na inzerčných stránkach vyžadujú fotky predmetov určených k predaju. Sú tam predmety, ktoré vlastnil a predával cez internet. Čo sa týka množstva týchto vecí, tak reálne mal cca 5 prsteňov, kompletnú sériu nášiviek SS a asi do 15 vlajok, zo tri taniere a štyri pracky. Na nôž, ktorý bol u neho nájdený, zabudol z dôvodu, že to nebol originál a pre neho nemal žiadnu cenu, bola to len replika, ktorú hodil na chladničku. Bol to dar z Talianska od jedného známeho. Symbol hákového kríža, ktorý bol na dýke vyobrazený, nie je „patent Tretej ríše“, je to tisícročia starý slovanský symbol, ktorý dokonca cársko Rusko používalo na bankovkách do roku 1918, taktiež sa používal na slovanských keramikách, bol to symbol obety a nevidí najmenší dôvod, prečo by ho mali stíhať za vyobrazenie svastiky, keď to raz patrí k našej kultúre. Dokonca symbol svastiky bol vyobrazený na slovenských krojoch. Ku knihe, ktorá bola u neho doma nájdená, od Adolfa

Hitlera - Mein Kampf, vypovedal len toľko, že to bol dar od jeho expriateľky, ktorá vtedy pracovala v Čechách, táto kniha tam bola voľne dostupná a predajná. Dokonca autor tejto knihy, ktorý ju vydával, vyhral súdny spor a vydával ju ďalej. Pokiaľ ide o štyri kusy odznakov, ktoré boli u neho doma nájdené, tak na jednom bola vyobrazená orlica, bola to srbská orlica, absolútne legálna. Na druhom bol nápis Valhalla, čo znamená pomenovanie pohanského raja alebo pohanského neba, kde sa dostanú duše bojovníkov po smrti. Na treťom bol nápis „100 % fascista“, čo znamená zo starorímskeho nápisu fasces alebo fascio zjednotiť alebo udržať pohromade. Symbolizujú to taktiež tri prúty ako zo slovanských mýtov. Z tohto slova pochádza taktiež slovo fascikel. Na štvrtom, poslednom odznaku, bol starý symbol Slovanov, takzvaný kolovrat alebo čierne slnko, ktorý taktiež patrí k našej histórii, tradíciám a kultúre. Vlajka, ktorá bola u neho nájdená v čierno-bielo-červenej farbe s vyobrazením čiernej pruskej orlice, je vlajka nemeckého námorníctva, ktorá sa používala za čias druhej svetovej vojny. Je úplne voľne všade dostupná. V oblasti rôznych insignií, ktoré sa používali za čias Tretej ríše, i pred Treťou ríšou, sa cíti byť znalcom, napriek tomu, že nemá k tomu papiere. Vyobrazenia a ich význam dokonale pozná a ani jedno vyobrazenie, ktoré používala Tretia ríša, nebol ich výmysel alebo ich patent. Používali sa tisíce rokov pred nami a na našom území, i mimo neho, a preto to nemôže byť nejaký extrémistický znak. Dokonca v niektorých krajinách sa svastika verejne používa ďalej ako je napríklad Lotyšsko, Maďarsko, Rusko, tieto symboly patria ku kultúrnemu dedičstvu. Dokonca Rusko zo štátneho rozpočtu sponzoruje organizácie, ktoré majú svastiku vo svojom symbole organizácie. Necíti sa byť extrémistom, pracuje, živí rodinu. Predaj uvedených predmetov s uvedenou tematikou inzeroval na portáli, kde našiel obdobné inzeráty, a to www.slovenskainzercia.sk <<http://www.slovenskainzercia.sk/>>, www.armybazaru.eu <<http://www.armybazaru.eu/>>. Uvedené predmety inzeroval na inzertnom portáli www.slovenskainzercia.sk <<http://www.slovenskainzercia.sk/>> pod registráciou užívateľa „O. D.“ s kontaktnými údajmi: telefónne číslo: XXXXXXXXXX a email: O..D..S. a pod registráciou „A.“ - email: A..A..T.. Predmety, ktoré predával a v tejto súvislosti inzeroval, prechovával vo svojom byte na adrese B. Č.. XXX/X, okres Č.. Samotný predaj uvedených predmetov prebiehal tak, že po väčšine mu písali na email, kde sa ho pýtali, či uvedené veci ešte má. Po kladnej odpovedi, ktorú im dal, mu záujemca alebo kupujúci poslal svoju adresu a on mu to, čo chcel, pokiaľ to ešte mal, za predajnú cenu zaslal poštou na dobierku. Medzi fotografiami, ktoré mu ukázal vyšetrovateľ (fotografie predmetov, ktoré tvoria prílohu č. 3 znaleckého posudku č. 74/2012 zo dňa 30.07.2012) sú predmety, ktoré cez internet predával, ale nie všetky. Väčšinou ide o obrázky stiahnuté z internetu, ktoré stiahol z dôvodu, že fotografie predmetov na predaj, ktoré robil on, boli nekvalitné a nebolo vidieť detaily. Preto si posťahoval tieto obrázky a uverejnil ich cez internet ako predmety, ktoré predával, ale to len tie, ktoré aj reálne doma mal. Ďalej by chcel doplniť svoje vyjadrenie, ku knihe, ktorú mal v elektronickej podobe v jeho počítači „Moje prebudenie“ od autora Davida Duka. Jedná sa o životopisnú knihu autora Davida Duka, často nesprávne interpretovanú ako rasistickú, antisemitickú. Je pravdou, že David Duke bol členom a dokonca vodca Ku Klux Klan-u, ale treba si uvedomiť, že Ku Klux Klan má viacero vetiev. David Duke patril k vetve, ktorá rasové problémy neriešila násilím, dokonca proti násilným vetvám Ku Klux Klanu ostro vystupoval. Patril k vetve, ktorá viac uctievala kresťanské náboženstvo a kresťanský význam. Dokonca spolupracoval s černoškými organizáciami, taktiež osobne pomáhal pri záplavách po hurikáne v jednom černošskom meste, kde získal aj podporu černošskej väčšiny a ešte stále je členom Amerického kongresu. Ku Klux Klan, ako taká, nie je rasistická organizácia. Skôr sa zaoberá tým, ako spolu žiť a udržať rasovú jednotu. K veľkým prívržencom tohto hnutia patrí dokonca aj boxerista Mohamad Alí, ktorý verejne vystupoval na zhromaždeniach Ku Klux Klanu. David Duke sa ostro stavia proti rasizmu, ale taktiež upozorňuje na problém sionizmu a na problémy s rasovým miešaním. David Duke je jeho veľký vzor, pretože problémy nerieši násilím, ale diskusiou, a taktiež mu je cudzia nenávisť k iným rasám alebo národom, pokiaľ sa správajú civilizovane a snažia sa spolu žiť a priniesť prospech spoločnosti. K hudbe, ktorú mal uloženú vo svojom notebook uviedol, že nemá tušenie, čo tam bolo za hudbu. Predmety, ktoré predával cez internet, boli repliky, pretože k originálom sa ťažko dostať a nebude behať s detektorom a vykopávať mŕtvych vojakov a zneuctievať tak ich pamiatku. Nie je evidovaný ako zberateľ týchto predmetov, resp. nemá o tom žiadny papier. Chcel sa vyhnúť problémom a snažil sa na internete predat tieto veci zberateľom. Taktiež nie je členom Klubu vojenskej histórie. Nemal ani tušenie, že takýto klub existuje. Ďalej k svojej výpovedi dodal, že sa zaoberá prekladateľstvom dokumentov z obdobia od roku 1933 až 1947, a to z jazyka nemeckého do jazyka slovenského. Jedná sa o výtlačky novín, dokumenty z archívov. Väčšinou sú to české archívy a dokumenty voľne dostupné a oskenované na internete. Touto činnosťou sa zaoberá už asi deväť rokov. Témy, ktoré ho zaujímali, si vyberal podľa seba sám. V súčasnosti bol už aj oslovený, aby vykonal preklad autora Rudolfa Seidla. V jeho prípade úmysel jasne absentuje. Je politicky aktívny, píše rôzne články i o menšinách, kde si ich dokonca zastáva, preto mu obžaloba príde nie celkom logická a priliehavá na jeho osobu. Materiály, ktoré ponúkal na predaj, zo začiatku zhromažďoval hlavne zo

zvedavosti. Neskôr si sám vytvoril zbierku z tohto obdobia, ktorú však nikomu neukazoval, nevnucoval, nikde ju nepropagoval. Slúžila len pre jeho účely bádania. Uvedený materiál predával iba cez internet. V inzeráte bolo napísané, že materiál slúži na zberateľské účely a teda ho ponúka kompetentným skupinám ľudí. Jasne zašpecifikoval na čo tieto materiály majú alebo musia slúžiť, a teda sa nemohlo jednať o šírenie extrémistického materiálu. Tieto veci väčšinou získal na aukciách, ktoré prebiehali napr. v Piešťanoch, kde boli dokonca priestory prenajaté mestom na tento konkrétny účel a predávali sa tam predmety iba z obdobia druhej svetovej vojny. Ďalej to boli rôzne inzeráty na internete, kde keď našiel nejaký zaujímavý inzerát s ojedinelým kusom alebo s kusom, ktorý sa vyskytuje raritne i medzi replikami, tak si ho zadovážil. Veci predával v roku 2011 a rozpredal ich behom pol roka. Potom už na emaily, ktoré mu chodili ohľadom záujmu, neodpovedal. Vie, čo znázorňuje symbolika vecí, ktoré predával. Dá sa povedať, že ani nevie, v čom spočíva trestnosť skutku, ktorý mu je kladený za vinu. Jeho zaujímalo skôr politické pozadie druhej svetovej vojny. Zaoberá sa fungovaním bezúročnej ekonomiky, teda ekonomiky, ktorá nepozná infláciu. To, čo predával, boli symboly národného socializmu a nie fašizmu, pretože Nemecko nikdy nebolo fašistické, ale bolo národnosocialistické. Fašizmus je zlúčenie korporatívnej a vládnej moci, a keďže Nemecko fungovalo na bezúročnej ekonomike, nemohlo sa jednať o korporatívnu moc. K vyjadreniu znalca, že predávané predmety nemajú zberateľskú hodnotu uviedol, že niektoré predmety v origináloch už dostupné nie sú. Prípadne sú dostupné len v múzeách a mnoho zberateľov si dopĺňa zbierku replikami a taktiež pri rekonštrukciách bitiek sa ľudia, ktorí rekonštruujú bitky, nevávajú v bahne v origináloch, ale používajú repliky uniforiem, vyznamenaní, nášiviek, prsteňov. Tým pádom to má istú zberateľskú hodnotu. Predmetné veci predával zhruba za cenu, za ktorú tieto kúpil. Je človek, ktorý odsudzuje materializmus. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 15.04.2019 vo svojom výsluchu uviedol: „V dobe, kedy som tento symbol uverejnil, som sa zaoberal intenzívne témou sionizmu a sionistickej politiky. Pri tejto príležitosti som naviazal kontakty aj s palestínskymi disidentmi, žijúcimi v Bratislave, konkrétne doktorom Nidalom Salehom, ktorý žije v exile na Slovensku, práve pre adresy sionistov v Izraeli, ktorý zabrali jeho dom a časť jeho rodiny vystriedali. Pán Saleh v minulosti na Slovensku publikoval aj knihy na túto tematiku s názvom napr. Morálny úpadek alebo Prečo sa vraždí v Izraeli. Absolvoval som tiež niekoľko stretnutí so Salehom a intenzívne som sa začal zaujímať o židovstvo a sionizmus. Treba rozlišovať, že židovstvo je v určitých bodoch v rozpore so sionizmom, preto sú to dva rozličné smery. Kým židovstvo alebo judaizmus je tu už niekoľko tisíc rokov, oficiálne snahy politického sionizmu prvou konferenciou sionistov vo Švajčiarskom Bazileji započali až v roku 1897. Tu si židovský novinár Theodor Herzl, ako organizátor, dal s ostatnými viac ako 200 členmi konferencie, za úlohu vytvoriť Židovský štát. Ten bol požehnaný prijatím Balfourovej deklarácie v roku 1917 - jeho základy, ktorou sa lord Balfour, vtedajší ministerský predseda, zaviazal odovzdať Palestínu, ktorá bola pod britským mandátom sionistickým hnutiam a organizáciám, avšak výmenou, že sionistické organizácie v USA zatahnu USA do prvej sv. vojny proti Nemecku. Z ďakovného listu lorda Balfoura, ktorý je dochovaný a je súčasťou Izraelskej ústavy, je jasné, že sa to sionistom podarilo, keďže otvorene ďakuje židovskému bankárovi lordovi Lordhirdovi, kde mu Palestínu odovzdáva. Izrael samotný vznikol v roku 1947, avšak svoje územia rozširuje vyvlastňovaním Palestínčanov a ignoruje akékoľvek rezolúcie OSN. Preto Sovietsky zväz v roku 1975 navrhol prijať deklaráciu pod č. 3379, kde sa sionizmus ustanoví ako hrubá forma rasizmu. Deklarácia bola prijatá väčšinou vo valnom zhromaždení OSN, avšak ľstou sa Izraelu podarilo túto deklaráciu zrušiť. Ponúkol Izrael OSN obchod, že začne multilaterálne rokovania s arabskými krajinami, aby tak ukončil konflikt na blízkom východe výmenou za zrušenie rezolúcie 3379. OSN rezolúciu 3379 zrušilo, avšak rokovania medzi Izraelom a arabskými krajinami sa nikdy nepodnikli. Tým sa Izrael zbavil veškerej zodpovednosti a nálepky rasistického štátu. Preto prečiarknutá Dávidova hviezda nemá nič spoločné s nenávisťou k národu, ale odporom politike sionistov, ktorí nehumánne a v rozpore s akýmikoľvek dohodami potláčajú práva Palestínčanov na ich pôde, používajú zakázané zbrane ako je biely fosfor a zakázanú muníciu. Prečiarknutá Dávidova hviezda má byť istý protest voči politike Izraela a podpore skutočných semitov v regióne Palestínčanov. Zdôrazňujem, že to nemá podtext nenávisťi k národom alebo k samotnému štátu, ide výlučne len o odpor k politike, ktorú štát presadzuje. Ja som uvedený symbol dal ku svojej fotografii, aby som demonštroval odpor k sionistickej politike Izraela. Navyše symbol ako taký vznikol a oficiálne sa používal od roku 1947. Symbol na fotografii, teda prečiarknutá Dávidova hviezda v kruhu, je časť vlajky štátu Izraela. Nevyjadruje to odpor voči Židom ako k národu. Medzi Židmi mám priateľov, konkrétne autorov ako je Gerard Mehuin, ktorý je synom slávneho husľového virtuóza Jehuda Mehuina. So znalkyňou, ktorá vyhodnocovala tento symbol nemôžem súhlasiť, pretože i napriek tomu, že okrem izraelskej politiky mám odpor k nemeckej politike, na strana druhej nemám odpor k nemeckému národu, s ktorým som úzko spätý, pretože tam pracujem, mám tam kamarátov, poznám mnoho Nemcov. Tým chcem povedať, že nemám odpor ani k židovskému národu ako k takému, teda len výlučne k politike ich sionistických predstaviteľov. Vadí mi, že potláčajú

ľudské práva, okrádajú Palestínčanov o ich pôdu, nerešpektujú rezolúcie OSN. Ja teda nesúhlasím s politikou sionistov, ktorá nie je založená na diskusii a rokovaniach, ale na hrubom násilí.“

Na otázku, aby sa vyjadril, z akého dôvodu na svojom inzertnom portáli použil pri jeho registrácii meno O. D., uviedol, že to bolo v dobe, kedy sa zaujímal práve o tematiku židovstva a sionizmu a organizoval besedy s pánom Salehom na túto tému a v podstate to vzniklo ako jeho prezývka z kruhu jeho priateľov, ktorí v rámci srandy, či recesií, ho pre jeho záujmy prezývali ako O. alebo D., čo je typické židovské priezvisko. On osobu s menom O. D. konkrétne nepozná, ani ju nedohľadával. Myslí si, že takáto osoba nebola ani v minulosti politicky aktívna, asi by ju poznal. Spojenie týchto dvoch mien je z jeho pohľadu len čisto náhoda. On, keď sa registroval, nič iné mu nenapadlo, len spojenie prezývok, ktorými ho volali kamaráti. Pokiaľ ide o pôvod a význam mena O. - je to hebrejské meno, slovenský ekvivalent je O.. A čo sa týka D., tie priezviská mali rôzne odchýlnosti ako D., D.. Toto meno sa v priebehu histórie transformovalo, prijalo rôzne podoby. Často sa používa vo vtipoch o židoch.

Na otázku, aby sa vyjadril, z akého dôvodu mu jeho kamaráti dali práve prezývku O. alebo D., uviedol, že to bolo v súvislosti s tým, že sa zaoberá o túto tematiku, ale museli by sa opýtať jeho kamarátov. Prvýkrát mu začali takto hovoriť v roku 2006-2007. On vedel, že ho takto prezývali. Smiali sa na tom. Oslovovali ho takto pri rôznych súkromných stretnutiach v rámci srandy. On týmto menom nechcel nič vyjadriť, keď sa išiel zaregistrovať, tak mu napadlo, že väčšinou sa dávajú prezývky, tak si dal aj on túto prezývku, ako ho prezývajú chalani.

Na otázku, koľko rokov mal v čase, keď mu dali túto prezývku, uviedol, že mal 21-22 rokov, vtedy sa začal stretávať s pánom Salehom, ktorý je Palestínčan, semita. On má priateľov medzi Židmi, ako k národu nemá voči nim nenávisť, žiadny odpor. Má výhrady len čo sa týka napr. spôsobu usmrčovania zvierat. Ďalej uviedol, že chce ešte doplniť, že nie je pravdou, že doposiaľ nevykonával žiadnu publikačnú činnosť, v roku 2017 vytvoril predslov a anotáciu ku knihe Š. Z. s názvom Y. J. I.. Knihu dáva k nahliadnutiu súdu a prokurátorovi. Zároveň súdu predložil časť z publikácie, na ktorej pracuje od roku 2017, dnešným dňom je publikácia hotová a pracuje sa na korektúrach. Ide o historicky politickú tematiku. Obsahom je nástup demokracie od Veľkej francúzskej revolúcie cez sionistické a slobodomurárske kruhy. Uvedené dielo sa týka Európy. Táto kniha bude voľne dostupná, má dve ponuky od nakladateľstiev. Ide o iný pohľad na demokraciu, než predkladajú mainstreamové médiá, preto si myslí, že by mohol byť problém s predajom knihy v kníhkupectve. Zároveň súdu predložil listinné dôkazy, ktoré som vytlačil z internetu, a ktoré potvrdzujú, že aj v zahraničí sa na voľne dostupných inzerciách ponúkajú a predávajú repliky vyložené na zberateľský účel z dôvodu cenovej nedostupnosti originálu, pokiaľ zberateľ chce skompletizovať zbierku, musel by byť multimilionár alebo siahnuť k replikám, ktoré sa k tomuto účelu vyrábajú. Predaj týchto replík je prístupný aj na slovenských stránkach. Podľa znalkyne tieto predmety nemajú cenu, k tomu by chcel dodať, že aj repliky majú vysokú trhovú hodnotu, keďže sa vyrábajú z veľmi kvalitných materiálov. Pri výrobe sa používa aj zlato, striebro a smaltovanie, preto je výroba nákladná a tiež výsledná suma. On sa týchto predmetov zbavil, lebo nechcel mať problémy. Videl, že robili domové prehliadky za účelom nájdania takýchto predmetov a ich držanie bolo možné len v prípade, ak mal človek záujem o históriu. On tiež záujem mal, ale hovoril si, že náhodou niekto niekomu niečo povie a bude z toho problém. V tom čase, keď uvedené predmety ponúkal na predaj, myslí, že nebolo jednoduché preukázať, že sa skutočne o históriu zaujíma. Jemu tie predmety, ktoré sa snažil predávať, nechýbajú, skôr teraz zbiera knihy a autentické knihy z tohto obdobia, ako aj autentické predmety z Cisárskeho Nemecka. On v publikáciách, ktoré tvorí, vychádza skôr z dobových zdrojov a citácií, v nich sa objavujú aj protižidovské nálady, ale je to len citácia. Utvára vlastný záver s ohľadom na dokumenty, ktoré prezentuje. Momentálne knihu, ktorú teraz pripravuje, tá má cca 850 zdrojov od autorov z celého sveta. Sú to židovskí, ruskí, nemeckí autori. Sú tam dokumenty z Bundes - nemecký spolkový archív a celá táto práca ho stála dva roky jeho života a tisícky hodín čítania a študovania a prekladov, ktoré si robí sám. Pojem neonacizmus, ako označujú jeho osobu, že neonacista, národný socializmus ako taký usiloval vo svojom programe o revíziu Versaillskej dohody, čím by sa ako on, keby sa hlásil k tomuto hnutiu, musel k revízii prikloniť a napr. znovu žiadať znovuzrodenie Rakúsko-Uhorska a zánik Slovenského štátu ako takého. Vzhľadom na jeho rozsah poznania, má iný názor, nie so všetkým súhlasí, hlavne v kontexte, keď vie, akým spôsobom a za akých podmienok sa režim nastolil. Vychádza z prác československých disidentov vo väzení po roku 1989. V súčasnej dobe voči nemu nie je vedené žiadne iné trestné konanie v súvislosti s prejavom jeho myšlienok a názorov. Konania, ktoré boli odstúpené z Okresného súdu Č. na Špecializovaný trestný súd Pezinok, jedna z týchto vecí bola vrátená do prípravného konania a druhá ešte nie je skončená.

Znalkyňa PhDr. O. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa zaoberá slovenskými a všeobecnými dejinami prvej polovice 20. storočia. Absolvovala štátne a doktorské skúšky zo slovenských dejín. Získala

titul PhDr. a PhD. Do konania bola pribratá na znalecký sľub, pretože u nás nie je stanovený špeciálny odbor, ktorý by sa zaoberal týmto druhom činnosti. Trvá si na vypracovanom znaleckom posudku. Počas svojej práce sa stretla aj s prácou klubov vojenskej histórie, zberateľmi, ktorí boli členmi týchto klubov. Nie je to nevyhnutná súčasť vedeckej práce, lebo je vedecký pracovník, ale v osobnom záujme sa s nimi stretla. Zberateľské kluby vykonávajú rôznu zberateľskú činnosť a rekonštrukciu vojenských udalostí. Vyhľadávajú na miestach bojov rôzne odznaky a stopy po nejakých vojskách. Organizujú výstavy v regiónoch, účinkujú v rôznych filmoch ako komparzisti. Ich činnosť smeruje k prezentovaniu histórie dejín, často v regionálnom rámci. Veľmi často sú vzdelaní. Dokážu rozpoznať pôvodné materiály, lebo sa dôsledne zaoberajú rôznymi symbolmi a vojenskými dejinami. Dokážu rozlíšiť, ktorý symbol je historický, a ktorý nie je, je dnes dotvorený. Zaujímajú ich literatúra, dobová tlač, dobové plagáty a všetko, čo súvisí s dobou. Historický symbol - emblém, znamená, že verne zodpovedá predlohe, pričom môže ísť o repliku alebo originál. Replika má význam nie zberateľský, ale napríklad pri praktických ukážkach, ktoré vykonávajú kluby vojenskej histórie, aby nezničili originály, tak isto aj repliky uniforiem alebo iných predmetov a nehistorické sú tie, ktoré nezodpovedajú historickým verziám. Veľmi často sú dotvorené. V súčasnosti napr. skombinovaním rôznych symbolov, ktoré sa v minulosti nevyskytovali v tej kombinácii, pretože v minulosti symbol označoval napr. organizáciu alebo inštitúciu. Dá sa to poznať pri základnom výskume, napr. v knihách a podobne. Repliky pre zberateľov nemajú hodnotu. Pre nich má hodnotu originál práve zo zberateľského hľadiska. V posudku vyznačila jednu veľkú skupinu materiálov, ktoré boli buď originály alebo repliky, to znamená, že verne zodpovedali dobovým predlohám. Zameriavala sa na vizuálnu stránku a nie na materiálovú. Veľká časť posudzovaných materiálov patrila, podľa jej úsudku, práve do tejto prvej skupiny, teda do skupiny historických predmetov. V prípade, ak by sa medzi týmito predmetmi nachádzali originály alebo ich repliky, toto nepovažuje za nekorektné použitie tohto materiálu, pretože sa môže použiť v zberateľstve, vo výchovno-edukatívnom procese, napr. v dejepise, v historických knihách, pri výrobe historických filmov, atď. Problémom sú tie, ktoré nezodpovedajú historickým predlohám a tie sú uvedené v druhej časti znaleckého posudku. Problém je v tom, že nehistorické symboly sú zložené z rôznych symbolov a emblémov, ktoré sú novodobé - dotvorené, a že sú takto nehistoricky dotvorené, to má svoj osobitný význam. To znamená, že sa účelovo spájajú symboly, ktoré v minulosti označovali rôzne organizácie. Keď hovoríme o Tretej ríši a nacistickom Nemecku, o fašizme, tak sa účelovo spájajú symboly, ktoré vyjadrujú práve tieto hnutia a ideológie, tým dostávajú iný, súčasný význam a odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré v minulosti potláčali ľudské práva a slobody. Stúpenci pravicového extrémizmu sa hlásia k odkazom nacizmu a neonacizmu. Z tohto dôvodu sa aj zaujímajú o historickú stránku tohto obdobia, preto aj zhromažďujú materiál, aby ho poznali. Problém je v tom, že iné materiály, ktoré sú u nich zaistené, alebo ktoré propagujú, alebo hovoria o nacizme, rozvíjajú odkaz nacizmu a neonacizmu v súčasnosti. Ako už spomínala, pokiaľ nejde len o historické materiály, žiadny motív, teda ich závadné použitie z hľadiska práva nie je možné preukázať. Ten dokresľujú iné materiály, ktoré boli zaistené a nie sú historické. V zaistenom materiály, ktorý jej bol predložený na posúdenie, identifikovala historické symboly a emblémy, avšak zároveň identifikovala predmety, ktoré nezodpovedajú historickým predlohám, a preto nemožno hovoriť o jednoznačnom korektnom záujme o historickú problematiku. Z historického hľadiska nie sú zaujímavé alebo ahistorické odznak v tvare kruhu s emblémom čierne slnko, odznak v tvare kruhu s nápisom 100 % fascista a Dávidova hviezda preškrtnutá. Podľa jej názoru sú toto nehistorické symboly. Vylučuje v nich historický motív použitia. Patria medzi symboly, ktoré nejakým spôsobom odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré potláčajú ľudské práva a slobody. Odznak v tvare kruhu s nápisom 100% fascista označuje fašistu, ktorý v širokej verejnosti evokuje stúpenca k fašizmu, teda ideológiu silnej pravice s prvkami rasizmu. Čierne slnko je variácia historického emblému. Jeho pôvodné použitie je vysvetlené v znaleckom posudku, na ktorý odkazuje. Dávidova hviezda - symbol židovského národa, pokiaľ je jej známe, tak v takejto podobe s preškrtnutím sa historicky nevyskytovala, teda ho nepovažuje za historický symbol. Na otázku, ako by charakterizovala pojem fašizmus, a či sa symboly fašizmu používajú dodnes v demokratických krajinách uviedla, že fašizmus je ideológia extrémnej pravice. Prúd, ktorý sa zrodil po prvej svetovej vojne v Taliansku. Vyznačoval sa diktátorskými prvkami. Rozšíril sa postupne do viacerých krajín a mal rôzne podoby. Išlo o potláčania opozície, antidemokratické formy vládnutia, populizmus. Možno hovoriť o jednej skupine symbolov, ktoré sa jednoznačne širokej verejnosti spájajú s rôznymi antidemokratickými hnutiami, či už ide o fašizmus alebo nacizmus. Tieto symboly sa oficiálne nepoužívajú, pokiaľ právny poriadok tej-ktorej krajiny to nemá stanovené inak. V našich podmienkach vieme povedať o sume znakov, ktoré sa jednoznačne spájajú s týmito režimami a jednoznačne ich symbolizujú. Príkladom je hákový križ. Existujú symboly, u ktorých však nie je možné im prisúdiť tento všeobecný charakter, pretože neboli natoľko známe a nedostali sa tak do povedomia, ako iné symboly. Talianski fašisti používali symboliku - železné prúty. Vylučuje, že prečiarknutá Dávidova hviezda by

mohla byť symbolom politického postoja. Podľa jej názoru môže byť symbolom politického postoja, spoločenského, ľudského postoja, ale v každom prípade preškrtnutie znamená odmietanie - vyjadrenie negatívneho postoja. Nevie však posúdiť, o aké konkrétne odmietnutie ide. Vie, že existujú rôzne obchody pre zberateľov, ktorí si nemôžu dovoliť originály, sú voľne dostupné. Takéto predmety sa dajú v nich kúpiť. V zhromažďovaní historických replík nevidí žiadny problém. Pri vypracovaní znaleckého posudku čerpala z rôznych príručiek, ktoré vysvetľujú rôzne emblémy a vojenskú symboliku, podstatu nacistického režimu z ideologického, spoločenského, historického hľadiska. Taktiež študovala materiály rôznych extrémistických stránok, extrémistických kníh, aby dokázala rozlíšiť vernosť alebo nevernosť pôvodného vyobrazenia nejakého symbolu alebo odznaku. Podľa nej je dôležité skúmať, nakoľko u obžalovaného ide o záujem o historickú problematiku a nakoľko o propagáciu historických odkazov hnutí, ktoré potláčajú ľudské práva a slobody. Výpoveď obžalovaného nemá vplyv na vypracovanie posudku. Posudok aj z oblasti histórie má vecnú podstatu, hovorí o konkrétnych predmetoch. Závery posudku nie sú záverom nejakého dojmu alebo pocitov. Sú to historické fakty o konkrétnych predmetoch. Na posúdenie jej bol predložený rozsiahly materiál a v záujme vecnosti a prehľadnosti posudku a zrozumiteľnosti, rozdelila materiály do dvoch skupín. Nie je možné sa fyzicky vyjadriť ku každému predmetu. S prílohami, ktoré sú súčasťou spisu, sa oboznámila. Sú to bežne dostupné materiály. Tie, ktoré označila ako historické materiály alebo historické repliky, sú bežne dostupné v internetových alebo aj v kamenných obchodoch a medzi zberateľmi na burzách.

Podľa znaleckého posudku PhDr. O. X., PhD. zo dňa 30.08.2016 sa v predloženej spise vyskytujú predmety zodpovedajúce historickým dobovým predlohám, ide buď o originály alebo o repliky. Tie sú charakterizované v prvej časti posudku. V zberateľských kruhoch sú repliky bezcenné, pretože v tomto odbore je hodnota predmetu určená práve jeho pravosťou. Použitie takýchto predmetov napr. klubmi vojenskej histórie alebo vo filmovej tvorbe je viazané na ich korektné využitie, a to výlučne a evidentne v historickom zmysle. Aj pre kluby vojenskej histórie majú zberateľskú hodnotu originály a nie repliky. Repliky však využívajú pri rekonštrukciách, napr. dobových bojov. Výrobu, zhromažďovanie a predaj replík vykonávajú aj stúpenci pravicového extrémizmu (nacizmu, neonacizmu a pod.). Sledujú tým propagáciu a šírenie myšlienok, ktoré tieto predmety symbolizujú. V druhej časti posudku sú charakterizované vyobrazenia a predmety, ktoré sa v historickej symbolike nevyskytovali. Poukazujú na iný motív, než je výlučne záujem o historickú problematiku z týchto dôvodov: vyskytujú sa v symbolike skupín hlásiacich sa k pravicovému extrémizmu, aj keď nie sú ich výhradným symbolom (odznak s emblémom čierne slnko). Vyjadrujú odmietavý postoj k národu a rase (Dávidova hviezda preškrtnutá v kruhu). Naznačujú záujem o rasovú problematiku prostredníctvom historických i súčasných ideologických zdôvodnení (knihy David Duke: Moje prebudenie. Cesta k rasovému porozumeniu.). Materiál predložený na znalecké skúmanie nevykazuje jednoznačne korektný záujem o historickú problematiku a o jej korektné prezentovanie, preto odporúča skúmať mieru identifikácie osoby používajúcej tieto predmety a symboly s ideami, ideológiami a hnutiami, ktoré smerujú k potláčaniu ľudských práv a slobôd.

Svedok Z. D. vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že pochádza z I. z Českej republiky. Je majiteľom I. E.S. H. C.. Okrem toho je profesionálny prekladateľ z nemeckého jazyka. Podstatou činnosti jeho nakladateľstva je vydávanie autentických-originálnych historických materiálov, prevažne z obdobia Tretej ríše a nacionálneho socializmu. Zameraním ich nakladateľstva, čo do špecifika ich edičného programu, opisuje motto ich nakladateľstva „Kde ostatní končia, my len začínáme“. Medzi ich najúspešnejšie tituly, zhodou okolností veľmi úspešné aj na Slovensku, kde ich nakladateľstvo má 35-40 % čitateľov, sú tituly ako Prejav Adolfa Hitlera, program NSDAP a Hitlerovi Češi. S obžalovaným sa spoznal tak, že sa na email ich nakladateľstva ozval niekedy v roku 2012, práve v súvislosti s vydaním ich prvého najúspešnejšieho titulu, a to Prejav Adolfa Hitlera a predmet jeho emailu bol, že sa pýtal na nejaké detaily ohľadom autenticity tohto titulu - niektorých prejavov v titule. Následne spolu komunikovali už len oni dvaja, kedy sa táto komunikácia rozvinula do sféry, že obžalovaný ho upozorňoval na nejaké domnelé nezrovnalosti ohľadom autenticity prejavov Adolfa Hitlera v predmetnej knihe. Teda obžalovaný si to zrejme niekde inde overoval a následne dospeli k záveru, že informácie v knihe sú pravdivé a ich komunikácia sa zintenzívnila. Záležalo mu na presnosti a autenticity knihy, pretože s tým súvisí aj renomé ich nakladateľstva, a preto sa ich komunikácia s obžalovaným zintenzívnila, aby sa to vydiskutovalo. Od tej doby sa komunikácia s obžalovaným zachovala aj v iných projektoch. Obžalovaný získal u neho istú mieru dôvery, takže keď následne pripravovali nejaké nové tituly, vzhľadom k tomu, že mal v podvedomí, že obžalovaný má relatívne dobrú znalosť materiálov z tohto obdobia, tak obžalovaného niekedy aj sám požiadal o jeho názor. Jemu

to pomohlo aj pri zabezpečení väčšej miery autenticity. Z ich komunikácie vyplynulo, že obžalovaný vie veľmi dobre po nemecky a pozeral sa priamo do originálov týchto prejavov v nemeckom jazyku. Obžalovaný to nerobil za úplatu, ale ako nadšenec. Bolo evidentné, že sa o tieto veci zaujíma. Chcel sa určitým spôsobom takto podieľať na knižnej tvorbe. Nepracoval za honorár, ale za takúto pomoc mu napríklad podaroval knihu. On je pôvodom po mame sudetský Nemec a s tým je spojená aj časť sudetsko - nemeckého etnika na území ČR a z druhej časti - z povahy jeho samotnej práce sa domnieva, že má pomerne slušné znalosti už vďaka tomu, že nemá žiadnu jazykovú bariéru o nemeckej histórii všeobecne, čo bolo už aj s ohľadom na pôvod časti jeho rodiny. Záujem o históriu bol nielen koníčkom od detstva, ale neskôr sa stal aj jeho povoláním. V rokoch 2002-2009 pôsobil iba ako prekladateľ nemeckých textov so zameraním na históriu nemeckého cisárstva v období - medzivojnové a obdobie druhej svetovej vojny a bezprostredne obdobie po nej, a to okrem iného, pre sudetskonemecké organizácie v Nemeckej republike a v Rakúsku. Následne bol prizvaný k oficiálnej spolupráci s oficiálnym tlačovým orgánom sudetonemeckého P., čo je nadstranícka organizácia zastúpená všetkými politickými subjektmi v Rakúsku s názvom S., kde potom pravidelne prekladal nemecké texty do českého jazyka, ktoré sa potom v českom internetovom prostredí publikovali. Tak isto aj naopak, články z českého jazyka do nemeckého jazyka, o ktoré mali záujem noviny S.. Ako vyplýva z povahy vecí - sú sudetonemecké média zamerané prevažne na históriu, nakoľko na tejto časti etnika bola po druhej svetovej vojne spáchaná genocída a dnes možno konštatovať, že toto sudetonemecké etnikum už prakticky neexistuje a preto pozostalí tohto etnika majú eminentný záujem aspoň na zmapovaní a zdokumentovaní tohto etnika. Z tohto vyplýva jeho zameranie na štúdium a publikovanie textov, ktoré majú ťažisko práve v období predvojnovom a týkajú sa všetkého, čo súvisí s Nemeckom, nemeckou kultúrou a nemeckou históriou. On konkrétne nie je autorom žiadnej knihy. Ako vydavateľ a zodpovedný redaktor musí dokonale poznať všetky tituly, ktoré jeho vydavateľstvo publikuje. Na mnohých tituloch sa podieľal ako autor predhovoru a na veľkej časti titulov je autorom prekladov a s tým súvisiacich niekoľko stoviek poznámok pod čiarou, ktoré možno písať až po predchádzajúcej rešerši a znalosti materiálov. Čo sa historických textov týka, zmienil by sa o autorstve niektorých prednášok, ktoré usporiadal alebo bol prizvaný ako prednášajúci referent na akciách sudetských Nemcov v Nemecku, kedy sa tieto prednášky týkali historických a doposiaľ nepublikovaných poznatkov o protektoráte Čechy a Morava. Obžalovaný sa priamo na týchto textoch nepodieľal, no mnohé veci s ním neformálne konzultoval. Obžalovaný mu pomáhal zháňať originály materiálov. Na jar tohto roku požiadal obžalovaného, či by pre neho neurobil nejakú rešeršu ohľadom titulu, ktorý by mohol byť pre slovenské publikum zaujímavý. Obžalovaný mu dal tip, ktorý v redakčnej rade schválili a on obžalovaného poveril zohnaním originálov historickej predlohy tohto diela, o spracovanie textu, a o napísanie predslovu a redakčného dozoru nad týmto titulom. Kniha by mohla byť na pulkoch v obchode za 3-4 týždne. Je od významného slovenského akademika B.. Z. z roku 1941. Obžalovaným bol pozvaný na prednášku ako referent, asi pred dvoma rokmi. Prednáška bola o zatajovaní historických informácií dnešnou oficiálnou historiografiou. On osobne vystupoval na jednej, z facebooku vie, že obžalovaný organizuje takýchto prednášok viac. Za nutné považuje povedať aj to, že ich publikačná činnosť je úplne priekopnícka. Zo začiatku sa nepáčila niektorým subjektom z radov českej oficiálnej historiografie a v konečnom dôsledku orgánom činným v trestnom konaní. Týkalo sa to ich prvej najúspešnejšej knihy - Adolf Hitler - Prejavy. Kvôli obsahu tejto knihy a kvôli jej samotnému vydaniu boli na jar 2013 obvinení z trestného činu propagácie, podpory hnutí potláčajúcich práva a slobody, na čo začal súdny proces. V Čechách veľmi exponovaný, na konci ktorého boli Mestským súdom Brno, aj Krajským súdom Brno, ktorý rozsudok Mestského súdu Brno potvrdil, v plnom rozsahu oslobodený spod obžaloby. Pre ich ďalšiu publikačnú činnosť, ako aj pre verejnosť so záujmom čítať neobvyklé informácie, je tento judikát veľmi významný, lebo meritom odôvodnenia je konštatovanie, že knihy nepatria do súdnej siene trestného senátu, ale na nočný stolík a do knižnice. K osobe obžalovaného uviedol, že na základe jeho skúseností, od prvého spoznania obžalovaného až doposiaľ, môže iba povedať, že niekedy až otravná starostlivosť obžalovaného pri plnení úloh, ktoré mu dá, alebo o ktoré ho požiada, svedčia len o zapálenom záujme o vec, aj vzhľadom na to, že nikdy nežiadal za to žiadnu odmenu. S ním spolupracuje na úrovni historických materiálov, je mu úplne cudzie súdiť, či tieto podklady alebo materiály sú extrémistické, či sú v poriadku z hľadiska diktatúry. Obžalovaný teda zháňa iba to, čo je už vytvorené, čo existuje, nevytvára nič nové, neprezentuje svoje názory. On všeobecne vie, aká symbolika sa v tom, ktorom období používala. Obžalovaný sa špecializuje najmä na oblasť vojenskú, a to z jeho pohľadu. Oslňoval ho vždy znalosťami z obdobia Tretej ríše, konkrétne z vojenskej oblasti, kde tých symbolov sú stovky. Pomáhal im pri identifikácii symbolov z tohto obdobia. Nie je mu známe, že by obžalovaný túto symboliku prezentoval aj na verejnosti. Je to symbolika stará 70-90 rokov, ktorá pre dnešnú dobu nemá ani žiadny význam. Na otázku obhajcu, či vie, čo znamená prečiarknutá Dávidova hviezda

uviedol, že by musel tento symbol vidieť, ale všeobecne slovami popísané v nejakej čistej forme bez nejakých doplňujúcich symbolík je prečiarknutá Dávidova hviezda symbolom svetového antisionizmu, teda politického sionizmu praktikovaného dnešným štátom Izrael, ktorého najslávnejšou osobnosťou, jednou z najslávnejších osôb je americký vedec a publicista židovského pôvodu Norman Filkenstein. Symbol „čierne slnko v tvare kruhu“ je pomerne kurióznym symbolom. V podstate z hľadiska historického nacionalizmu je prakticky bezvýznamný, pretože sa objavil iba na jednom jedinom mieste v rámci Tretej ríše a nikdy nezaznamenal, až do roku 1945, žiadne - v rámci nacionálnosocialistickej ríše, masové šírenie, na rozdiel od symbolu napr. hákovej kríže, ktoré poznal každý. Tento symbol sa vyskytol iba ako mozaika na podlahe hradu Wewelsburg, čo bolo zariadenie pre elity SS a jeho autorom bol Karl Maria von Ruith ako odkaz na starý germánsky symbol slnečného kolesa, ktorý sa vyskytoval už tisíc rokov späť u rôznych germánskych kmeňov. Symbol čierneho slnka tak, ako sa nachádza na č.l. 279, bol ojedinelou variantou tohto zobrazenia a v období Tretej ríše sa prakticky takmer nikde nevyskytoval. O predmete konania sa vyjadriť nevie. Obžalovaný mu tiež ukázal svoju zbierku, v ktorej mal originály straníckych odznakov, mal ich ako svoju osobnú zbierku. Vie, že mu obžalovaný hovoril o tom, že na nejakých burzách nejaké predmety kupoval, vymieňal, viac o tom nevie. V poslednej dobe vie, že obžalovaný má nejaké kontakty vo švajčiarskych antikvariátoch a vozíva mu z nich dobové originálne materiály z obdobia Tretej ríše, ktoré tam kupuje, o ktorých potom spolu diskutujú. Podľa jeho názoru sa obžalovaný chce podieľať a prispievať aj na ich publikačnej činnosti a na zverejňovaní neobvyklých informácií, ktoré doposiaľ neboli publikované. Obsah týchto informácií sú historické fakty. O tom, že ide o autentické predmety vie na základe toho, že pochádzajú z autentických zdrojov, teda z oficiálnych archívov. Základným princípom ich činnosti je, že nikdy nekomentujú tieto zdroje, teda to, čo si o nich myslia. Ľudia majú právo vedieť, o čom sa kedysi hovorilo a písalo. Ich obsah neposudzujú.

Podľa záverov znaleckého posudku Mgr. A. A. , PhD. znalca z odboru spoločenské a humanitné vedy, politický extrémizmus (č.l. 827-832 spisu) meno O. D. bez konkrétnych biografických údajov nie je možné stotožniť so žiadnou osobou. Ide o meno značne rozšírené a v priebehu dejín žilo množstvo osôb s týmto menom. Výpočet takýchto osôb nie je schopný znalec spracovať. S ohľadom na zadanie a okolnosti uvedené v uznesení zo dňa 26.07.2019 považuje za vhodnejšie stručne poukázať na etymológiu oboch mien. Krstné meno O. a inak, je hebrejského pôvodu a odvodzuje sa od biblického O. - praotca izraelského národa, syna U. a X.. Izák bol synom Abraháma. Ide teda o meno židovské, ktoré sa ale s ohľadom na apoštola sv. O., Ježišovho brata, presadilo aj v kresťanskom svete. Priezvisko D. a inak, má veľmi veľa regionálnych variantov. Ide taktiež o meno spojené so židovstvom, nakoľko ide o meno odvodené od hebrejského slova označujúceho kňaza. Na otázku, či v histórii židovstva existuje pomenovanie ako O. D. ako nejaká symbolika. Uviedol, že meno „O. D.“ jednoznačne evokuje príslušnosť jeho nositeľa ako člena židovskej komunity. Osoba s priezviskom D. patrí medzi frekventované napr. v židovských vtipoch (dialógy medzi D. W. M.), ale v minulosti sa osoba s takýmto menom príležitostne objavovala aj v dobovej antisemitskej propagande ako symbol Žida. K šesťcípkej Dávidovej hviezde preškrtnutej v kruhu uviedol, že znalci konkrétny symbol nebol na skúmanie predložený, preto sa vyjadril k veci len všeobecnejšie. Prečiarknutá Dávidova hviezda vo všeobecnosti vyjadruje odpor k veciam a k ľuďom, ktoré súvisia so Židmi. Podľa jeho vedomostí je možné sa s takými symbolmi stretnúť najmä v prostredí, ktoré sa z nejakého dôvodu vymedzuje voči Židom, príp. je antisemitské. Existuje viacero variácií tohto symbolu, ako aj množstvo významov a interpretácií. Od rigorózneho rasového antisemitizmu po nesúhlas so súčasnou Izraelskou politikou (tú často vyjadrujú prečiarknutou Izraelskou zástavou), pričom nie vždy je možné stanoviť presnú deliacu čiaru a neraz ide o súbor viacerých emócií (napr. rasový antisemitizmus a súčasne nesúhlas s politikou Izraelskej vlády súčasne). Symbol sa najčastejšie objavuje v prostredí rôznych radikálnych skupín, či už ide o islamistických fundamentalistov, islamských radikálov, palestínskych aktivistov rôzneho razenia, ale aj niektorých predstaviteľov Iránu až po beloškých rasistov a neonacistov. Znalec ďalej uviedol, že k vyjadreniam, ktoré odzneli na hlavnom pojednávaní, a ktoré sú citované v uznesení, že na internete je možné sa stretnúť s obdobnými tvrdeniami, že symbol vyjadruje primárne nesúhlas s politikou štátu Izrael, uviedol, že za dôležité tiež považuje vyjadrenia obžalovaného, ktorý odkazuje na diela Nidala Saleha a Gerarda Meduhina. Nidal Saleh vo svojich dielach prezentuje palestínsky pohľad na dianie v Izraeli a jeho dielo bolo kritizované ako antisemitské. Gerard Meduhin patrí medzi známych popieračov holokaustu a je veľmi často citovaný v neonacistickom prostredí, nakoľko je sám židovského pôvodu. Práve jeho židovský pôvod je v tejto súvislosti zdôrazňovaný ako argument podporujúci tvrdenia o neexistencii, vraždení Židov nacistami. Vyjadrenia ohľadom vzniku štátu Izrael sú taktiež nepresné a zavádzajúce. Obžalovaný zjavne ovplyvnený rôznymi konšpiračnými teóriami je schopný „skočiť“ z Bauflorovej deklarácie z roku 1917 priamo k vzniku štátu Izrael (rok 1948) bez akéhokoľvek

zohľadnenia zmien, ktoré sa udiali v britskej politike v Palestíne medzi rokmi 1917 - 1948. Britský sľub sionistom z roku 1917 bol podmienený najmä značnou podporou niektorých predstaviteľov tejto časti spektra židovskej komunity nemeckému vojnovému úsiliu na východnom fronte, nakoľko sionisti v dôsledku štátom podporovaných, či aspoň trpených protizidovských pogromov, vnímali ako svojho najúhlavnejšieho nepriateľa Rusko. Británia si od toho sľubovala naklonenie si vplyvných amerických židovských kruhov. V medzivojnovom období sa naopak značná časť sionistov čím ďalej tým viac stávala kriticky k politike Veľkej Británie (ktorej spoločnosť národov zverila Palestínu po prvej svetovej vojne ako mandátne územie. Mandát vypršal v roku 1948), nakoľko Briti s ohľadom na požiadavky Palestínčanov počas mandátu obmedzovali sionistami organizovanú imigráciu do Palestíny. To vyvolávalo nevôľu židovských prisťahovalcov, pričom medzi vrcholy protibritského odporu zo strany Židov patrí napr. činnosť tzv. Sternovho gangu - extrémistickej a teroristickej organizácie, ktorá v období druhej svetovej vojny a po jej skončení, značnú časť svojho úsilia sústreďovala na útoky na britské vojenské a civilné ciele. O ideovom rámci obžalovaného svedčia aj vyjadrenia ako že má odpor „...výlučne k politike ich sionistických predstaviteľov...“, či „...nesúhlasím s politikou sionistov...“. Znalec upozorňuje, že najmä v prostredí extrémnej pravice je bežné stotožňovanie sionizmu a židovstva, resp. je slovo sionizmus, antisionizmus nesúhlas so sionizmom slúži na zakrytie, či zamaskovanie antisemitizmu. Historicky bol sionizmus len jedným z ideových prúdov, ktoré formovali dejiny židovského národa, pričom značná časť židovskej komunity (najmä ortodoxní židia) so sionistami nesúhlasili, najmä z ideologických a náboženských dôvodov. Cieľom sionistov bolo vytvoriť Židovský štát a po jeho vzniku ďalej podporovať imigráciu Židov do Izraela, ako aj zasadzovať sa do práva Židov všade na svete. Dnes už sionizmus v tejto forme neexistuje, resp. je marginálny, aj keď niektoré myšlienky v politike štátu Izrael pretrvávajú. Tvrdenie o nekorektnom používaní výrazu „sionizmus“ zo strany neonacistov a pravicových extrémistov rôzneho zamerania najlepšie ilustruje jedna z konšpiračných teórií, ktorá do značnej miery ovplyvňuje to, ako neonacisti vnímajú svet, ide o tzv. ZOG (zionist occupation government) teda sionistickú okupačnú vládu, keď podľa tejto konšpiračnej teórie vlády USA a západných krajín ovládajú sionisti (teda Židia). Ide o „modernizovanú“ verziu protokolov sionistických mudrcov. Podobne aj v piesňach mnohých neonacistických skupín, či v takto orientovaných tlačovinách a web stránkach sa popri otvorených antisemitických vyjadreniach (typu KILLJEW - zabi Žida), objavujú vyjadrenia v boji proti sionizmu, svetovému sionizmu a podobne.

Znalec Mgr. PhD. Matej Medvecký bol vypočutý k svojmu znaleckému posudku aj na hlavnom pojednávaní dňa 15.06.2020 (č.l. 873-875), kde uviedol: Otázka obhajcu - vyjadrite sa, akú aprobáciu máte vyštudovanú, znalec uviedol: „FF UK, odbor história, anglický jazyk a v tomto odbore som v roku 2007 obhájil doktorát. A v roku 2011 som obdržal hodnosť samostatný vedecký pracovník. Ja nie som klinický psychológ. V histórii sa špecializujem na moderné vojnové a povojnové dejiny a tiež som zapísaný ako znalec v odbore politický extrémizmus.“

Otázka obžalovaného - v znaleckom posudku uvádzate, že sionizmus ako ho opisujem neexistuje, resp. je prekonaný alebo marginálny, viete vysvetliť v akej forme existoval a v akej forme existuje dnes, vymenujte rozdiely, znalec uviedol: „už vo svojom posudku som sa s touto otázkou vysporiadal dostatočne. Sionizmus bol prúd, jeden z prúdov židovských komunit po celom svete, ktorých cieľom bolo podporiť vystaňovalctvo Židov na Blízky východ a založenie Židovského štátu. Pokiaľ ide o druhú časť otázky, ja nie som úplný špecialista na politiku štátu Izrael - súčasného, avšak z mojich vedomostí mi je známe, že viacerí politici štátu Izrael boli predtým, než vznikol štát Izrael, sionisti a na základe toho predpokladám, že isté tradície tejto politiky pretrvali až do súčasnosti. Medzi tradície považujem niektoré z cieľov, napr. budovať štát Izrael alebo židovský nacionalizmus, čo znamená v podstate, že každý národ má svoju časť populácie, ktorá sa hlási k nacionalistického svetonázoru, t.j. volá po uplatňovaní národných práv daného národa. V tomto prípade židovského národa. Pre mňa hlavný rozdiel medzi sionizmom v minulosti a v súčasnosti je - spočíva v tom, že sionisti sa v minulosti snažili o založenie štátu Izrael a v súčasnosti je tento cieľ splnený. Nemám vedomosť, že by v súčasnosti v Izraeli bola nejaká skupina, ktorá sa nazýva sionisti - sama seba nazýva sionistami.“

Otázka obžalovaného - vyjadrite sa, či považuje súčasného premiéra Izraela Benjamina Netanjahu za sionistu, znalec uviedol: „neviem sa vyjadriť k tejto otázke, nie som špecialista na politiku štátu Izrael.“

Otázka obžalovaného - ako samostatný vedecký pracovník, skúmate aj zdroje, na základe ktorých ste vypracovali tento znalecký posudok, znalec uviedol: „kritika prameňov patrí medzi základné činnosti každého vedca. Otázky, ktoré som dostal, a s ktorými som sa vyrovnával, boli všeobecne položené. A na zodpovedanie väčšej časti z nich, podľa môjho názoru, stačí všeobecný rozhľad VŠ-vzdelaného človeka. Ja som sa rozhodol pre zdroje uvedené v znaleckom posudku, pretože tieto považujem za dôveryhodnú odbornú literatúru, o čom ma presvedčili všeobecne akceptované práce vo vedeckej obci.“

Otázka obžalovaného - čítali ste knihu Gerarda Menuhina, ktorú citujete vo svojom znaleckom posudku a kritizujete ju, znalec uviedol: „knihu som celú nečítal, poznám z nej len určité pasáže, okrem toho, je táto osoba pomerne všeobecne známa ako človek, ktorý je zaraďovaný medzi popieračov holokaustu. Moje úryvky, ktoré som z tohto diela čítal, vo mne tento názor utvrdili, nakoľko sa s takýmto hodnotením uvedeného pána je možné bežne stretnúť a tiež nakoľko prečítanie 350-stranovej knihy, ktorá je dostupná v angličtine, by mi zabrala veľa času, považoval som s ohľadom na rozsah otázok, ktoré mi boli položené, za dostatočné vyjadriť sa stručnejšie a nie poskytnúť analýzu celého tohto diela. Rád by som tiež uviedol, že popieranie holokaustu je len jedna zo súčastí toho, čím sa zaoberám, teda extrémizmus a v prípade, že je potrebné poskytnúť podrobnú analýzu tohto diela, odporúčam, aby v tejto veci bol pribratý odborník na holokaust a bude sa vedieť lepšie vyjadriť. Avšak z môjho pohľadu, ako osoby s historickým vzdelaním, sú uvedené informácie, ktoré som získal a použil v znaleckom posudku, dostatočné, resp. som ich ja považoval za dostatočné. Tiež chcem zdôrazniť fakt uvádzaný aj v znaleckom posudku, že pán Gerard Menuhin patrí medzi osoby, na ktoré sa veľmi často odvolávajú príslušníci extrémistickej alebo národnosocialistickej kontrakultúry, resp. tej časti, ktorá popiera existenciu holokaustu. Existujú rôzne formy popierania holokaustu, napr. že neprišlo vôbec k masovému vyvražďovaniu Židov, až po také, ktoré síce uznávajú, že k nejakému prišlo, ale odmietajú akceptovať výsledky súčasnej vedy ohľadom počtu. K tomu existuje obrovské množstvo literatúry. V popularizačných dielach sa preberajú výsledky seriózneho vedeckého výskumu a tieto sú dostupné v publikáciách, v dokumentárnych filmoch. Základný seriózný výskum je vždy založený na prameňoch a archívnych dokumentoch, svedeckých výpovediach pamätníkov a ďalších dostupných zdrojov, následne každé dielo prechádza vedeckou oponentúrou, ktorú vykonávajú odborníci, ktorí sa na danú oblasť špecializujú. Vedecká komunita má na to metodológiu, či už ide napr. o slepé posudky, kde nevidí recenzent, kto je autorom diela a autor nevidí, kto mu recenzoval a obvykle každé vedecké dielo má 2-3 recenzentov, ktorí sú, okrem autora, garantom toho, že dielo má vedecký charakter, a že spĺňa vysoké vedecké štandardy. Laik, ktorý sa chce zaujímať o históriu, aby si vedel overiť hodnovernosť zdroja, by si mal overiť hodnovernosť človeka, ktorý dielo vypracoval, napr. či pracuje na nejakej univerzite. Ja, ako vedec špecializujúci sa na určitú oblasť, si myslím, že nikto by nemal byť postihnutý za svoj názor. V niektorých momentoch prichádzame k tomu, že určité názory sú schopné v niektorých komunitách alebo na niektorých jedincoch vyvolávať určité špecifické nálady a tie potom môžu reálne viesť k nejakej násilnej činnosti. Podľa môjho názoru je dôležité, aby človek, ktorý sa zaujíma o históriu, aby čítal rôzne diela a bol schopný to kriticky zhodnotiť, pretože aj to, čo vidíme v spomínanej národnosocialistickej kontrakultúre, že jej príslušníci sa navzájom utvrdzujú vo svojich názoroch, kým naopak v demokratickej spoločnosti tá myšlienková výmena prebieha.“

Otázka obžalovaného - viete sa vyjadriť k tvrdeniu v znaleckom posudku, že Nidal Saleh je považovaný za antisemitu, znalec uviedol: „osobne som sa týmto dielom príliš nezaoberal, pretože z dostupných info mi bolo zrejmé, že dielo bude zrejme prezentovať len palestínsky pohľad na dianie v Izraeli. Situácia v Izraeli, Palestíne a v pásme Gazy je komplikovaná a historicky je zrejmé, že sa tam stali mnohé krivdy z oboch strán. Ja som v znaleckom posudku uviedol, že dielo Nidala Saleha bolo kritizované ako antisemitské. Myslím, že to bolo uvedené v denníku Sme alebo v niektorom denníku súčasnej doby. Nebol ani dôvod, aby som sa v znaleckom posudku týmto dielom zaoberal. Ja, ako historik, som v minulosti spracoval heslá o všetkých arabsko-izraelských vojnách, ktoré prebehli v 20. storočí a na základe toho sa považujem, že mám dostatočný rozhľad nad izraelsko-palestínskymi vzťahmi v minulosti, preto nevidím dôvod sa špeciálne venovať jednému dielu prezentujúcemu palestínsky názor. Nedá sa jednoznačne povedať, či osoba, ktorá zastáva palestínsky názor, má alebo nemá pravdu. Ako som uviedol, tam boli na jednej aj na druhej strane krivdy.“

Otázka samosudkyne - vyjadrite sa k podstate pojmov sionista a žid, znalec uviedol: „v 19. stor., keď vzniklo sionistické hnutie, toto ani zďaleka netvorilo väčšinu v rámci židovskej populácie. Sionisti boli židovskí nacionalisti, ktorých cieľom bolo vystáť sa do Palestíny a založiť štát Izrael. Oni aj vo svojej dobe čelili veľkej kritike aj zo strany ortodoxnej skupiny Židov. Malo to veľké náboženské dôvody, aj iné dôvody, na ktoré si teraz neviem spomenúť. Pojem sionista a žid nie je absolútne totožný pojem. Podľa mojich všeobecných vedomostí, by mal byť Žid ten, kto je židovského vyznania a je židom po matke. Sionista by mal byť židovský nacionalista, ako som už vyššie uviedol, takže je to politický smer. Ja osobne som sa nestretol, že by sionista nebol zároveň aj židom, ale nemožno to absolútne vylúčiť. V minulosti a aj v súčasnosti dochádza ku kriveniu alebo odchyľovaniu tohto pojmu, jednak tak, ako som uvádzal v znaleckom posudku, najmä v prostredí národnosocialistickej kontrakultúry je tento pojem všeobecne využívaný na označenie konšpiračnej teórie, ale máme vedomosť o tom, že v ére socializmu v dobe kampaní 50. rokov v politických procesoch, bývali osoby niektoré vyšetrované, stíhané, lebo bývali

označovaní za sionistov alebo židovských buržoáznych nacionalistov, je to termín, ktorý sa používal v 50. rokoch, teda žid je označenie nábožensko-etnickej skupiny a sionista je politický pojem.“

Otázka obhajca - vyjadrite sa ku znaleckému posudku, že dnes už pojem sionizmus v tejto forme prakticky neexistuje, resp. je marginálny, znalec uviedol: „vychádzal som z toho, že sionizmu bol vznik štátu Izrael a tento cieľ bol naplnený v roku 1948, kedy vznikol štát Izrael. Ja si na tomto konštatovaní trvám.“

Otázka obhajca - vyjadrite sa k správe z TA SR zo dňa 17.05.2020 s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, znalec uviedol: „môj posudok bol vypracovaný k 26.07.2019. Je možné, že súčasný premiér Izraela, ktorý je považovaný za nacionalistického premiéra a k tradíciám sionizmu sa hlási, je sionista. Zjavne sionizmus pretrváva doposiaľ, otázne je v akej podobe. Ja som pri zodpovedaní otázok súvisiacich so sionizmom vychádzal z toho historického sionizmu, nie som odborník na súčasnú politiku štátu Izrael.“

Otázka obhajca - vyjadrite sa, z akého dôvodu ste vytvorili ideový rámec obžalovaného, keď ste v znaleckom posudku vytrhol slovné spojenia z výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní 15.04.2019, znalec uviedol: „myslím, že som to nevytrhol z kontextu. Súčasťou posudku je aj uznesenie, kde je celá pasáž uvedená. A pokiaľ ide o ideový rámec, tak ten, podľa mňa, v tej pasáži výpovedi obžalovaného, ktorá mi bola predložená, tam odznelo. Okrem toho, obžalovaný je pomerne aktívny publikačne aj videovo. Ja o jeho názoroch mám isté všeobecné povedomie. Neuvádzal som to, ako zdroj, z ktorého som vychádzal, asi som to mal uviesť, ale mal som to v hlave. Ja už v čase, keď mi bola zadaná znalecká úloha, som mal vedomosť o jeho osobe. Mám vedomosť o tom, aká terminológia sa považuje v prostredí nacioáno-socialistickej kontrakultúry, na to som sa snažil poukázať v závere znaleckého posudku na str. 5 v poslednom odstavci. V tomto prostredí sa pojem sionizmus špecificky používa na označenie všetkých Židov alebo nejakej svetovládnej konšpirácie, teda nejakej skupiny, ktorá ovláda vlády sveta.“

Otázka obhajca - čítali ste celú výpoveď obžalovaného zo dňa 15.04.2019 z hlavného pojednávania, kde sa vyjadril k tomu symbolu prečiarknutej Dávidovej hviezdy, a dôvodom, nakoľko vo svojom znaleckom posudku iba útržkovito uvádzate „...o ideovom rámci obžalovaného svedčia aj vyjadrenia akože má odpor....výlučne k politike ich sionistických predstaviteľov, čím nesúhlasí s politikou sionistov.“, znalec uviedol: „ja som sa bode 3/ posudku vyjadril dostatočne k tejto otázke, poskytol som široký rámec rôznych názorov. Pripúšťam, že symbol prečiarknutej Dávidovej hviezdy môže znamenať aj nesúhlas so súčasnou izraelskou politikou tak, ako to vo svojom výsluchu uviedol aj obžalovaný. Pokiaľ ide o slovné spojenie O. D., v histórii som sa s takouto osobou nestretol, aby niečo znamenal pre históriu. Aspoň mi táto osoba s takýmto menom nie je známa. Bez konkrétnych biografických údajov sa nedá konkrétne zistiť o akú osobu by konkrétne mohlo ísť.“

Otázka samosudkyne - má sionizmus niečo spoločné s holokaustom, znalec uviedol: „sionizmus vznikol v 19. storočí, pred oboma svetovými vojnami. Pokiaľ ide o nejaké spojenie s nacizmom, tak mi je známe, že úplne v prvých mesiacoch nástupu Adolfa Hitlera a fašizmu k moci, nacisti vystaľhovali Židov z Nemecka podporovali, neskôr ho prestali podporovať, ale umožňovali ho v prípade zanechania majetku v Nemecku. A v ďalšej fáze ho už úplne ukončili a postupne to medzitým prebiehalo súbežne, zavádzali sa rôzne rasistické normy.“

Na čl. 5 - 26 sa nachádzajú listinné podklady - z internetu počítačové záznamy potvrdzujúce skutočnosť, že obžalovaný prostredníctvom počítačovej siete na voľne dostupnom inzertnom portáli www.slovenskainzercia.sk <<http://www.slovenskainzercia.sk/>> pod registráciou užívateľa „O. D.“ s kontaktnými údajmi: t.č. XXXXXXXXXXX, email: O..D..S. a na voľne dostupnom inzertnom portáli www.armybazaz.eu <<http://www.armybazaz.eu/>> pod registráciou užívateľa „A.“ s kontaktnými údajmi: tel.č. XXXXXXXXXXX, email:A..A..T. ponúkal a predával rôzne materiály, ktoré boli predmetom znaleckého skúmania. Tieto inzeráty sú z apríla až mája 2011. Na inzertnej stránke sa nachádza vyjadrenie, že predmety majú slúžiť na zberateľské účely, nie na propagáciu. Jedná sa o napodobneniny, repliky, sú určené pre zberateľov a vojenských nadšencov.

Podľa zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo dňa 15.06.2012, účelom ktorej malo byť zaistenie všetkých PC s príslušenstvom, hard diskov, USB kľúčov, CD, DVD, pamäťových kariet a iných dátových nosičov, na ktorých sú zachytené extrémistické materiály, ako aj ďalšie písomné a iné dokumenty, či predmety obsahujúce, alebo znázorňujúce extrémistické materiály a ďalšie veci dôležité pre trestné konanie súvisiace s trestným činom extrémizmom, boli v bytovom dome č. XXX v byte č. X v B. nájdené v drevenej skrini v chodbe za vstupnými dverami tri kusy nábojov kaliber 9 mm, v kuchyni na chladničke jeden kus nôž s puzdrom čiernej farby o celkovej dĺžke 34 cm a dĺžkou čepele 21 cm s vyobrazením orlice

a hákového križa na rukoväti noža a nápisom na čepeli, v obývačke na sedačke jeden kus fotoaparát značky Samsung s nabíjačkou, v obývačke na sedačke jeden kus kniha s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“, v obývačke v sedačke - v odkladacom priestore dva kusy nášiviek čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou, štyri kusy odznakov v tvare kruhu čiernej farby s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby a nápisom, na druhom s nápisom Valhalla, na treťom s nápisom „100% fascista“, na štvrtom s potlačou červenej farby, v obývacej izbe pripevnený na stene jeden kus router bielej farby značky Tenda s nabíjačkou, v spálni na posteli jeden kus notebook značky ASUS s pamäťovou kartou modrej farby a so zdrojom značky Asus, v spálni v skrini jeden kus vlajka čierno-bielo-červenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede. V byte boli prehliadnuté všetky izby aj s príslušenstvom, vrátane pivnice. Pri prehliadke sa nevyskytli žiadne mimoriadne udalosti, ani neboli zistené žiadne zvláštnosti.

Na č.l. 120-220 sa nachádza fotodokumentácia vybranej časti počítačových údajov uložených na DVD, ktoré bolo obžalovanému zaistené pri domovej prehliadke dňa 15.06.2012, ktoré následne vyhodnotila vo svojom znaleckom posudku znalkyňa PhDr. O. X., PhD.

Na hlavnom pojednávaní bol oboznámený zvukový záznam predložený obžalovaným z rozhlasovej relácie Slobodného vysielateľa z roku 2014, v ktorej hosťom bol, okrem iných, obžalovaný. Z obsahu zvukového záznamu nevyplývajú nenávistné prejavy, ktoré by obžalovaný počas rozhlasovej relácie predniesol, a ktoré by boli namierené voči menšinám.

Obžalovaný súdu predložil emailovú komunikáciu medzi ním a svedkom Z. D., ktorej obsahom je komunikácia medzi nimi v súvislosti s vydavateľskou činnosťou svedka Z. D.. Komunikácia neobsahuje nenávistné prejavy voči nikomu a ničomu.

Podľa rozsudku Mestského súdu v Brne, ČR, č. 8T 21/2014 zo dňa 10.09.2014 a uznesenia Krajského súdu v Brne, ČR, č. 8To 489/2014 zo dňa 23.01.2015 boli obžalovaní Z. D. a spol. oslobodení spod obžaloby Mestského štátneho zastupiteľstva v Brne, spis.značka ZZT 104/2013 zo dňa 04.03.2014 pre zločin založenia, podpory a propagácie hnutí smerujúcich k potláčaniu práv a slobôd človeka podľa § 403 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákonníka a prečin popierania, spochybňovania, schvaľovania a ospravedlňovania genocídy podľa § 405 Tr. zákonníka v súvislosti s vydaním knihy „Adolf Hitler - Projevy“ a jej predajom, ktorá obsahuje 18 prejavov Adolfa Hitlera z rokov 1939 - 1942 obsahujúce myšlienky a princípy nacionálneho socializmu, úvahy a názory Adolfa Hitlera ohľadom údajného utlačovania, či masakovania nemeckého obyvateľstva v Československu a Poľsku, vyjadrenie sympatií k fašistickému režimu v Španielsku a Taliansku, kritiku tzv. medzinárodného židovstva a demokratických režimov v krajinách tzv. Západu a vyzdvihovanie úspechov pri budovaní nacionálneho socializmu v Nemecku, pričom tieto prejavy boli dopĺňané titulkami a komentármi jednoznačne vyznievajúcimi ako súhlas s obsahom týchto prejavov majúcich formu akéhosi vysvetlenia správnosti vtedajších názorov Adolfa Hitlera, či preukázanie pravdivosti jeho vtedajších tvrdení. Z odôvodnenia rozsudku Mestského súdu v Brne, okrem iného, vyplýva, že trestná zodpovednosť obžalovaných podľa obžaloby je založená na preklade do českého jazyka a vydaní konkrétnych Hitlerových prejavov a hlavne obsah jednotlivých komentárov ku každému z prejavov s medzititulkami, ktoré mali vyznievať ako súhlas s obsahom prejavov. V tomto smere by súd musel vziať za bezpečne preukázané, že by predhovory z obsahového hľadiska mali byť napísané spôsobom, ktorý by vylučoval možnosť pochopiť tieto predhovory inak ako autorské dielo obžalovaného S. I., inými slovami, že myšlienky a názory tu obsiahnuté, nie sú názormi Adolfa Hitlera, ale obžalovaného S. I.. Podľa názoru súdu sa uvedené preukázať nepodarilo. Konaním opísaným v obžalobe, obžalovaní mali propagovať hnutie, ktoré preukázateľne smeruje k potláčaniu práv a slobôd človeka, hlása rasovú nenávisť a čin mali spáchať tlačou. Vzhľadom k samotnému obsahu prejavov, keď ide úplne zjavne o texty historického charakteru, ktoré sú, ako už bolo uvedené, zasadené do pevných historických reálií a na tie je obsahovo reagované samotnými prejavmi Adolfa Hitlera, je tak logické, že obsahujú jeho myšlienky, myšlienky nacionálneho socializmu, v jeho historickej a dnes už zaniknutej podobe. Za tejto situácie, podľa názoru súdu, nie je naplnený pojmový znak hnutia, ktoré preukázateľne smeruje k potláčaniu práv a slobôd človeka. Judikatúra Najvyššieho súdu jednoznačne chápe pojem hnutia ako skupinu osôb, aspoň čiastočne organizovanú, hoci formálne neregistrovanú, smerujúcu k potláčaniu práv a slobôd človeka alebo hlásajúcu národnostnú, rasovú, náboženskú, či triednu nenávisť alebo nenávisť voči inej skupine osôb. Pre naplnenie znakov tejto skutkovej podstaty je nutné, aby hnutie existovalo v dobe, kedy ho páchatel podporoval, či propagoval, a to aj v jeho modifikovanej podobe (napr. neofašistické alebo neonacistické hnutie a pod. viz R11/2007). Judikatúra

hovorí, že za určitých okolností možno propagovať hnutie preukázateľne smerujúce k potláčaniu práv a slobôd človeka, ktoré v dobe jeho propagácie páchatelom neexistovalo, pokiaľ páchatel svojím konaním zamýšľal iniciovať vznik alebo obnovenie takéhoto hnutia. V tomto smere by súd musel zobrať za preukázané, že v súčasnej dobe existuje hnutie, ktoré svojím spôsobom nadväzuje na fašistické hnutie v období do porážky hitlerovského Nemecka. Podľa názoru súdu ale nemožno paušálne označiť všetky neonacistické hnutia ako priamych pokračovateľov hitlerovského nacizmu, ktoré na neho nadväzujú, aj keď niektoré prejavy s ním budú vždy neodmysliteľne spájané. Príkladom je nacistický pozdrav. V tomto zmysle by rozlíšenie hitlerovského, už zaniknutého nacizmu a novovznikajúcich neonacistických hnutí postrádalo zmysel, lebo by v zásade splynuli v jedno. Pokiaľ sú prípadne zmieňované úspechy nemeckých vojsk, vysvetľovanie, že Hitler vojnu nechcel, porovnávanie nemeckého sociálneho štátu s vtedajšími demokraciami a všetky podobné skutočnosti vyplývajúce z obsahu jednotlivých prejavov, tak takéto skutočnosti sú z dejín všeobecne známe a nemôže ísť o stav, kedy akákoľvek pozitívna zmienka o hitlerovskom Nemecku by bez ďalšieho mohla byť vnímaná a chápaná ako propagácia tohto obdobia, tohto hnutia. Pojmovým znakom samotnej propagácie hnutia je konanie, ktorým sa páchatel snaží dané hnutie uvádzať do povedomia, šíriť jeho ideológiu medzi ľuďmi, a to akýmkoľvek spôsobom, buď priamo alebo nepriamo. V každom prípade tu musí byť úmysel takýmto konaním ovplyvniť ďalšie osoby.

Podľa správy o povesti Obce B. zo dňa 26.10.2021 obžalovaný je v obci B. prihlásený na trvalý pobyt B. XXX/X, býva v obecnom nájomnom byte, ktorý si pravidelne platí a v obci sa správa slušne a bezkonfliktne.

Podľa odpisu registra trestov GP SR obžalovaný má v ňom jeden záznam vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 51/2016, v ktorej rozsudkom zo dňa 09.02.2017 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3To 40/2017 zo dňa 24.08.2017, bol uznaný vinným z trestného činu podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere tri roky so skúšobnou dobou v trvaní tri roky do 24.08.2020 s probačným dohľadom a obmedzením spočívajúcim v povinnosti podrobiť sa programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Osvedčil sa 30.11.2020 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený.

Podľa správy MV SR, OR PZ Čadca, OO PZ Krásno nad Kysucou proti obžalovanému je vedených viacero trestných konaní, ktoré doposiaľ neboli právoplatne ukončené. Po 26.03.2021 spáchal obžalovaný päť priestupkov na úseku dopravy, teda ide o priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu na hlavnom pojednávaní podal návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov X. G. a A. D. a opätovným výsluchom znalca a oboznámením videozáznamov Shulamid Aloni a prezidenta USA Bidena. Výsluchom svedkov X. G. a A. D. podľa obžalovaného má byť preukázané, že mal prezývku O. D., tieto osoby to vedia potvrdiť, vedeli o jeho aktivitách, ktoré mali spoločné, navštevovali disidentov z Palestíny. Prezývku mu vymysleli oni a dôvodom, pre ktorý mu túto prezývku dali, bolo to, že sa zaujíma o témy židovstva a sionizmu a ich prudký rozkol. Opätovný výsluch znalca Mgr. A. navrhuje vykonať z dôvodu, že sa nestotožňuje so závermi krajského súdu a ich citáciou záverov Mgr. A., ktorý konštatuje, že toto meno je tak rozšírené, že môže slúžiť ako symbol Žida. Nevyjadruje jednoznačný záver. Pokiaľ ide o preškrtnutú Dávidovu hviezdu, obhajoba už na predchádzajúcich hlavných pojednávaniach konštatovala, že na facebookovom profile bola zobrazená vlajka s preškrtnutou Dávidovou hviezdou, čo symbolizovalo nesúhlas s politikou štátu Izrael a tiež záver znaleckého posudku, kde znalec uvádza „takéto symboly sa podľa jeho vedomostí najčastejšie vyskytujú v prostredí neonacistov“, pretože znalec v znaleckom posudku k tejto téme, okrem týchto fundamentalistov, hovorí aj o palestínskych aktivistoch a osobách iného razenia. Dokonca aj niektoré skupiny židovskej obce sú proti politike sionizmu, o čom svedčí aj fakt, že mnohé židovské hnutia a skupiny používajú tento symbol, a to je konkrétne neturej karta, ktoré je zložené z ortodoxných židov a štát Izrael a sionizmus vnímajú ako nebezpečie pre ďalšiu židovskú existenciu, pretože podľa týchto židov, Izrael ako štát musí vzniknúť z vôle Boha, nie z vôle politickej. Tieto skupiny používajú symbol prečiarknutej izraelskej vlajky a Dávidovej hviezdy a nepatria k tzv. neonacistickým skupinám. Z uvedeného je zrejmé, že v samotnom vyjadrení v znaleckom posudku aj sám znalec naznačuje, že aj iné skupiny osôb používajú tento symbol, ako tvrdí obhajoba a obžalovaný, a v závere znalec tendenčne uvádza, že už len kriminalizované skupiny, a tak vyjadruje, že najčastejšie, nie bezvýhradne, len tieto skupiny používajú tento symbol, preto je tu stále pochybnosť, a preto závery znaleckého posudku naďalej vyvracajú. Videonahrávku súčasného prezidenta USA navrhuje oboznámiť z dôvodu, že prezident USA

sa vyjadril, že nie je Žid, ale cíti sa byť sionista, čo je tiež v rozpore s vyjadreniami znalca a na základe tohto tvrdenia si dovoľil vytvoriť ideový rámec obžalovaného a v podstate ho takto kriminalizuje. Znalec A. bez toho, aby mal vzdelanie v obore psychológie, na základe uvedeného, si uvedený rámec dovoľil vytvoriť. Opätovne poukazuje na skutočnosť, že znalec vo svojom posudku ako pramene, z ktorých vychádzal, uviedol internet a jedno dielo uvedené v znaleckom posudku. Takémuto posudku chýba odbornosť, komparácia viacerých odborných diel, na základe ktorých by dospel k záverom, ku ktorým dospel. Znalecký posudok považuje za čisto subjektívny a neodborný, preto navrhuje opätovne vypočítať znalca. Ďalej navrhol oboznámiť videonahrávku bývalej ministerky vedy Shulamid Aloni, ktorá tvrdí, že tzv. antisemitizmus neexistuje, že je to len zbraň mocných židovských bohatých kruhov, ktorí takto označujú ľudí, ktorí si dovoľujú byť kritický voči politike Izraela.

Podľa § 277 ods. 2 Tr. por. skôr ako predseda senátu hlavné pojednávanie odročí, zistí, či strany nenavrhujú ďalšie dôkazy, ktoré by bolo treba na budúce pojednávanie zadovážiť. Nedôvodné návrhy súd odmietne uznesením, proti ktorému sťažnosť nie je prípustná.

S poukazom na právny názor krajského súdu, ktorý konštatoval, že doposiaľ vykonané dokazovanie je postačujúce, s prihliadnutím na skutočnosti, ktoré majú byť podľa obhajoby dokazované doplnením dokazovania a s poukazom na ustanovenie § 277 ods. 2 Tr. por., súd návrhy na doplnenie dokazovania obhajoby odmietol ako nedôvodné. Aj v prípade, keby boli potvrdené skutočnosti uvádzané obhajobou, v kontexte s ďalšími dôkazmi by sa dôkazná situácia nezmenila, čo by nemalo vplyv na konečné rozhodnutie súdu, preto súd navrhované dôkazy odmietol.

Okresný súd, predovšetkým s poukazom na právny názor krajského súdu, dospel k záveru, že dokazovanie bolo vykonané v rozsahu potrebnom na rozhodnutie o tom, či sa skutok stal, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, či je skutok trestným činom, a či ho spáchal obžalovaný. Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že bolo nepochybne preukázané, že skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, sa stal. Obžalovaný sa ku spáchaniu skutku priznal. Vo svojom výsluchu potvrdil, že prostredníctvom počítačovej siete na voľne dostupnom inzertnom portáli [www.slovenska <http://www.slovenska>inzercia.sk](http://www.slovenska-inzercia.sk) pod registráciou užívateľa „O. D.“ s kontaktnými údajmi: telefónne číslo XXXXXXXXXX, e-mail O..D..S. a na voľne dostupnom inzertnom portáli [www.armybazaru.eu <http://www.armybazaru.eu/>](http://www.armybazaru.eu) pod registráciou užívateľa „A.“ s kontaktnými údajmi: telefónne číslo XXXXXXXXXX, e-mail A..A..T., ponúkal a predával rôzne predmety v rozsahu uvedených v jednotlivých inzerciách tak, ako to vyplýva z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisového materiálu. Podľa vyjadrenia obžalovaného tieto predmety predával výlučne na zberateľské účely a nie na propagáciu. Išlo o zopár kusov, ktoré mal vo svojej súkromnej zbierke a vzhľadom na to, že sa chcel vyhnúť problémom so zákonom, snažil sa takýmto spôsobom uvedené predmety predať. Pokiaľ ide o úmysel obžalovaného, s prihliadnutím na právny názor krajského súdu, obžalovaný tak činil v úmysle podnecovať nenávisť, násilie alebo nedôvodne odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre jeho príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie. Obžalovaný používal pri predaji užívateľské meno O. D., ktoré v danom prípade nie je možné skúmať izolovane, ale uvedené je potrebné hodnotiť v kontexte s jeho použitím v rámci tohto trestného konania, a to konkrétne použitie užívateľského mena O. D. v súvislosti s povahou a charakterom predávaných vecí, špecifikovaných v podanej obžalobe. Zo znaleckého posudku znalca Mgr. A. A., PhD., vyplýva, že meno O. D. jednoznačne evokuje príslušnosť jeho nositeľa ako člena židovskej komunity. Osoba s priezviskom D. patrí medzi frekventované napríklad v židovských vtípoch, ale v minulosti sa osoba s takýmto menom príležitostne objavovala aj v dobovej antisemitskej propagande ako symbol žida. Pokiaľ ide o predmety, ktoré obžalovaný ponúkal a predával prostredníctvom internetových sietí a boli u neho nájdené počas domovej prehliadky, aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. O. X. možno konštatovať, že v podstate sa jedná o predmety (repliky), ktoré sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus. Pokiaľ ide o symbol prečiarкнуtej židovskej hviezdy, podľa vyjadrenia znalca Mgr. A. A., PhD., je možné s takýmto symbolom sa stretnúť najmä v prostredí, ktoré sa z nejakého dôvodu vymedzuje voči Židom, prípadne je antisemitské. Symbol sa najčastejšie objavuje v prostredí rôznych radikálnych skupín, napr. neonacistov. Aj ohľadne prečiarкнуtej Dávidovej hviezdy sa znalkyňa PhDr. O. X. vyjadrila, že materiály takejto povahy propagujú alebo hovoria o nacizme a rozvíjajú odkaz nacizmu a neonacizmu v súčasnosti. Patrí medzi symboly, ktoré nejakým spôsobom odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré potláčajú ľudské práva a slobody. Použitie prečiarкнуtej židovskej hviezdy, v súvislosti s registráciou obžalovaného na facebooku, je tiež nutné hodnotiť nie izolovane, ale aj v kontexte s predmetmi, ktoré obžalovaný širil, ponúkal, predával prostredníctvom

internetovej siete a boli u neho nájdené počas domovej prehliadky. Aj s prihliadnutím na závery znaleckého posudku znalkyne PhDr. O. X. možno konštatovať, že v podstate sa jedná o predmety (repliky), ktoré sú používané v súčasnej neonacistickej scéne, ktorá sa snaží ideovo nadväzovať na dobový nacizmus. Pokiaľ ide o predaj predmetov, špecifikovaných v skutku, prostredníctvom internetu, nejednalo sa o originály týchto predmetov, ale o repliky, ktoré nemajú zberateľskú hodnotu. Ako vyplýva zo znaleckého posudku PhDr. O. X., v zberateľských kruhoch sú repliky bezcenné, pretože v tomto odbore je hodnota predmetu určená práve jeho pravosťou. Výrobou, zhromažďovaním a predajom replík sa zaoberajú aj stúpenci pravicového extrémizmu (nacizmu, neonacizmu a podobne). V týchto kruhoch sa zriedkavo narážajú na originály. Cieľom tu nie je získať alebo vlastniť cenný predmet, ale propagácia a šírenie myšlienok, ktoré tieto predmety symbolizujú. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že obžalovaný by bol zberateľom týchto historických predmetov, ich originálov, že by bol registrovaný ako člen klubu vojenskej histórie a podobne. U obžalovaného boli nájdené také predmety, ktoré podľa znalkyne PhDr. O. X. nemožno považovať za repliky historických predmetov. Ide predovšetkým o odznak v tvare kruhu s emblémom čierne slnko, odznak v tvare kruhu s nápisom 100 % fascista a Dávidova hviezda preškrtnutá. Tieto predmety nezodpovedajú historickým predlohám, sú zložené z rôznych symbolov a emblémov, ktoré sú novodobé - dotvorené. V takýchto predmetoch sa účelovo spájajú symboly, ktoré v minulosti označovali rôzne organizácie v súvislosti s Treťou ríšou, nacistickým Nemeckom, fašizmom a vyjadrujú práve tieto hnutia a ideológie. Tým uvedené predmety dostávajú iný súčasný význam a odkazujú na historické hnutia a režimy, ktoré v minulosti potláčali ľudské práva a slobody. Takéto materiály propagujú alebo hovoria o nacizme a rozvíjajú odkaz nacizmu a neonacizmu v súčasnosti. Krajský súd hodnotil, v kontexte vyššie uvedeného, len ako formálne a účelové konanie obžalovaného, keď do inzerátov ponúkajúcich špecifikované predmety uvádzal, že ponúkané predmety majú slúžiť len pre zberateľov a na zberateľské účely, len takýto proforma dodatok nie je spôsobilým obžalovaného zbaviť zodpovednosti za jeho konanie. O ideovom zameraní obžalovaného s poukazom na závery znaleckého posudku znalca Mgr. A. A., PhD., svedčia aj vyjadrenia, že má odpor výlučne k politike ich sionistických predstaviteľov, alebo že nesúhlasí s politikou sionistov. Podľa znalca najmä v prostredí extrémnej pravice je bežné stotožňovanie sionizmu a židovstva, resp. slovo sionizmus, antisionizmus, nesúhlas so sionizmom, slúži na zakrytie, či zamaskovanie antisemitizmu. Ideové zameranie obžalovaného potvrdzuje aj skutočnosť, že obžalovaný mal v počítači v elektronickej podobe uloženú knihu „Moje prebudenie“, ktorej autorom je David Duke, zakladateľ jednej z frakcií Ku - Klux - Klanu - rasistická organizácia v južných štátoch USA. Zároveň mal v počítači uložené hudobné záznamy skupín, ktorých texty podporujú idey súčasnej neonacistickej scény. Rovnako tak nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že obžalovaný by bol historikom, že by vypracovával nejaké historické štúdie alebo vykonával zberateľskú činnosť v čase spáchania predmetného skutku. Aj napriek tomu, že obžalovaný spochybňuje závery znaleckého posudku znalca Mgr. A. A., PhD., doposiaľ tieto závery neboli žiadnym relevantným spôsobom vyvrátené. Úmysel obžalovaného teda bol preukázaný najmä vykonaným znaleckým dokazovaním, vylúčením znalcov, taktiež s poukazom na spôsob a okolnosti spáchania skutku a osobu obžalovaného.

Obžalovaný svojím konaním naplnil skutkovú podstatu zločinu rozširovania extrémistických materiálov podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., lebo sprístupňoval, uvádzal do obehu, ponúkal, predával, zasielal a rozširoval extrémistické materiály a čin spáchal verejne.

Podľa § 422b ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. v znení účinnom v čase skutku, kto rozmnožuje, prepravuje, zadáva, sprístupňuje, uvádza do obehu, dováža, vyváža, ponúka, predáva, zasiela alebo rozširuje extrémistické materiály a spácha čin verejne, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Pozitívne vymedzenie extrémistického materiálu je obsiahnuté v definícii § 130 ods. 8 Tr. zák. v znení účinnom v čase skutku. Toto ustanovenie je vždy nevyhnutné vykladať v nerozlúčnej jednote s ustanovením § 130 ods. 9 Tr. zák., obsahujúcom spresňujúce pozitívne vymedzenie extrémistického materiálu vzhľadom na účel tohto materiálu. Aby išlo o extrémistický materiál podľa § 130 ods. 8 Tr. zák. v kontexte § 130 ods. 9 Tr. zák. sa takýto materiál musí vyrábať, rozširovať, uvádzať do obehu, robiť verejne prístupným alebo prechovávať v úmysle podnecovať nenávisť, násilie alebo nedôvodne odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre jeho príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámienkou pre predchádzajúce dôvody a replika extrémistického materiálu alebo jeho napodobenina, ktorá je zameniteľná s originálom.

Podľa § 129 ods. 8 Tr. zák. sa extrémistickým materiálom na účely trestného zákona rozumie písomné, grafické, obrazové, zvukové alebo obrazovo-zvukové vyhotovenie

a) textov a vyhlásení, zástav, odznakov, hesiel alebo symbolov, skupín a hnutí, ktoré smerujú k potláčaniu základných ľudských práv a slobôd,

b) programov alebo ideológií skupín a hnutí, ktoré smerujú k potláčaniu základných ľudských práv a slobôd,

c) obhajujúce, podporujúce alebo podnecujúce nenávisť, násilie alebo neodôvodnene odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámienkou pre predchádzajúce dôvody,

d) ospravedlňujúce alebo schvaľujúce čin považovaný článkom 6 Štatútu Medzinárodného vojenského súdneho dvora pripojeného k Dohode z 8. augusta 1945 o stíhaní a potrestaní hlavných vojnových zločincov Európskej Osi a príslušnými článkami štatútu iného medzinárodného trestného súdu zriadeného na základe medzinárodného práva, ktorého právomoc uznala Slovenská republika, za genocídium alebo zločin proti ľudskosti, ak bol páchatel' alebo účastník tohto činu odsúdený právoplatným rozsudkom medzinárodného súdu zriadeného na základe medzinárodného verejného práva, ktorého právomoc uznala Slovenská republika, ak takýto rozsudok nebol v predpísanom konaní zrušený, alebo

e) popierajúce alebo vážne zľahčujúce čin považovaný článkom 6 Štatútu Medzinárodného vojenského súdneho dvora pripojeného k Dohode z 8. augusta 1945 o stíhaní a potrestaní hlavných vojnových zločincov Európskej Osi a príslušnými článkami štatútu iného medzinárodného trestného súdu zriadeného na základe medzinárodného práva, ktorého právomoc uznala Slovenská republika, za genocídium alebo zločin proti ľudskosti, ak bol páchatel' alebo účastník tohto činu odsúdený právoplatným rozsudkom medzinárodného súdu zriadeného na základe medzinárodného verejného práva, ktorého právomoc uznala Slovenská republika.

Podľa § 129 ods. 9 Trestného zákona sa za extrémistický materiál považuje materiál podľa odseku 8, ak sa vyrába, rozširuje, uvádza do obehu, robí verejne prístupným alebo prechováva v úmysle podnecovať nenávisť, násilie alebo neodôvodnene odlišné zaobchádzanie voči skupine osôb alebo jednotlivcovi pre ich príslušnosť k niektorej rase, národu, národnosti, farbe pleti, etnickej skupine, pôvodu, rodu alebo pre ich náboženské vyznanie, ak je zámienkou pre predchádzajúce dôvody a replika extrémistického materiálu alebo jeho napodobenina, ktorá je zameniteľná s originálom.

Podľa § 15 písm. a) Tr. zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd prihliadal na základné zásady ukladanie trestov podľa § 34 Tr. zák. Ku spáchaní predmetného skutku došlo od presne nezisteného času do 15. júna 2012, teda takmer pred desiatimi rokmi. Obžalovaný prakticky spáchanie skutku priznal, no popiera, že by mal v úmysle sprístupňovať, uvádzať do obehu, ponúkať, predávať, zasielať a rozširovať extrémistické

materiály tak ako mu to kládla za vinu obžaloba. Obžalovaný bol v minulosti jedenkrát právoplatne odsúdený súdom, pričom v súčasnej dobe sa hľadá na neho, akoby nebol odsúdený. Dopustil sa viacerých menej závažných priestupkov na úseku dopravy. Podľa správy o povesti z obce Dunajov nie sú zistené žiadne negatívne poznatky k osobe obžalovaného. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, súd prihliadal na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti. V prípade obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu, ani priťažujúcu okolnosť, preto súd obžalovanému ukladal trest v zákonom určenej trestnej sadzbe v zmysle § 422 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorej možno obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere od troch rokov do osem rokov. Vzhľadom na odstup času od spáchania predmetného skutku a následok konania obžalovaného, súd dospel k záveru, že preventívny a represívny účel trestu môže byť naplnený trestom odňatia slobody na dolnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby, a to vo výmere troch rokov. S poukazom na osobu obžalovaného, na ktorého sa hľadá, akoby nebol odsúdený, pričom predmetného skutku sa dopustil skôr, ako bol odsúdený vo veci Okresného súdu Čadca, sp.zn. 1T 51/2016, a teda prichádzalo u neho do úvahy uloženie súhrnného trestu, no vzhľadom na to, že v danej veci sa na neho hľadá, akoby nebol odsúdený, súd súhrnný trest neukladal, ale ukladal trest samostatný a má za to, že trest odňatia slobody vo výmere troch rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu s probačným dohľadom vo výmere dva roky, je za súčasného uloženia príkazu podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom, alebo iným odborníkom, programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu, primeraný a spravodlivý. Súd obžalovanému zároveň v zmysle § 60 ods. 1 písm. b) Tr. zák. uložil trest prepadnutia vecí, ktoré boli určené na spáchanie trestného činu, a to: 1 ks nôž s puzdrom čiernej farby o celkovej dĺžke 34 cm a s dĺžkou čepele 21 cm s vyobrazením orlice a hákového križa na rukoväti noža s nápisom na čepele, 1 ks kniha s čiernym obalom a zlatou potlačou s nápisom Adolf Hitler „Mein Kampf“, 2 ks nášivky čiernej farby s červeným lemovaním a bielou potlačou, 4 ks odznakov v tvare kruhu, čiernej farby s vyobrazením rôznych symbolov, a to na jednom s orlicou bielej farby a nápisom, na druhom s nápisom Valhalla, na treťom s nápisom „100 %“ FASCISTA“, na štvrtom s potlačou červenej farby, 1 ks vlajka čiernobieločervenej farby s vyobrazením čiernej orlice v strede, 1 ks fotoaparát zn. Samsung, čiernej farby, výr. č. C 171C30Z611585N s nabíjačkou, 1 ks routerr bielej farby zn. Tenda, výr. č. W541R001283602939 s nabíjačkou čiernej farby (ADAPTOR), 1 ks notebook zn. ASUS, čiernej farby, výr. č. AANOAS44666543D s pamäťovou kartou modrej farby zn. PQI 150 X SDHC 8GB a so zdrojom zn. ASUS. Vlastníkom týchto vecí sa stáva štát.

Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. súd uloží trest prepadnutia vecí:

- a) ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu,
- b) ktorá bola určená na spáchanie trestného činu,
- c) ktorú páchatel získal trestným činom alebo ako odmenu zaň,
- d) ktorú páchatel nadobudol za vec uvedenú v písmene c).

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva štát, ak súd nerozhodne inak, na základe vyhlásenia medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná. sprístupňoval, uvádzal do obehu, ponúkal, predával, zasielal a rozširoval extrémistické materiály a čin spáchal verejne

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať o d v o l a n i e do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu Čadca ku Krajskému súdu Žilina. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak jej jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§345/1)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba.